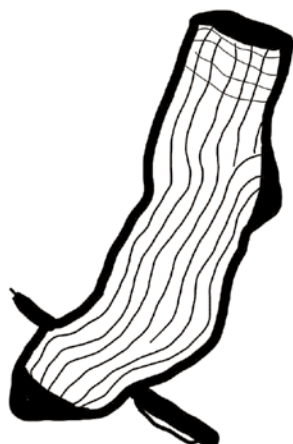
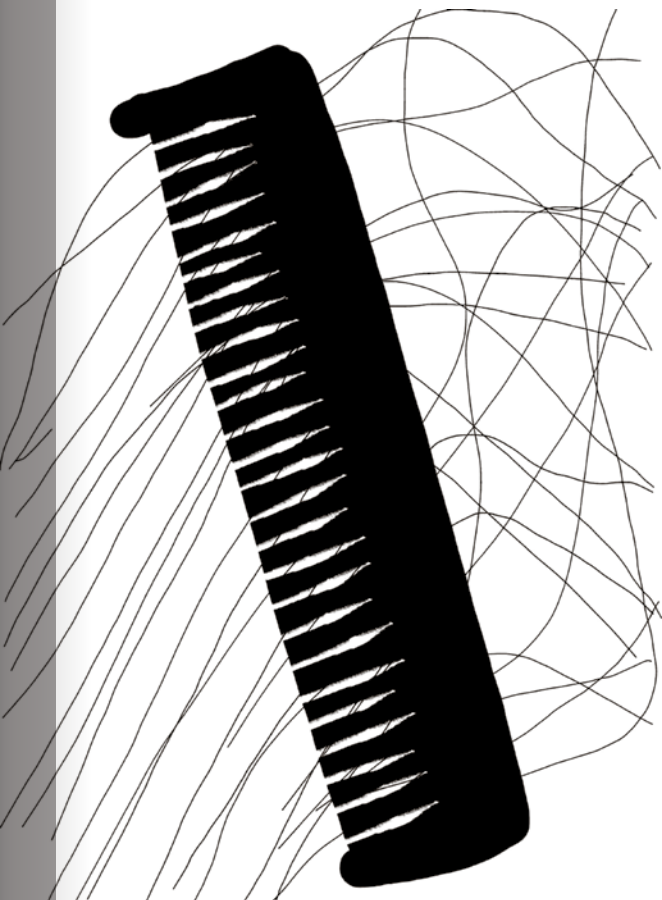
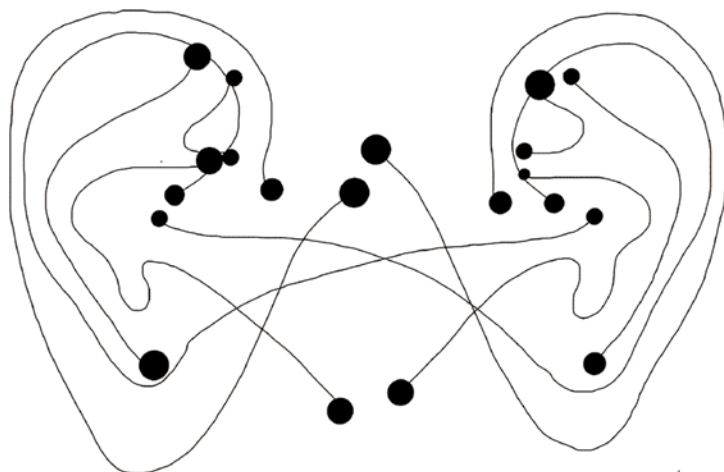
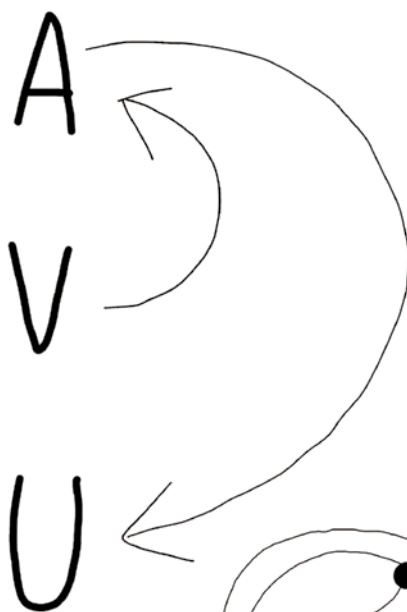
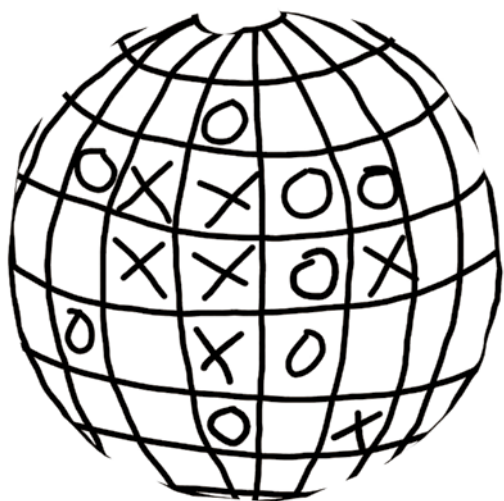
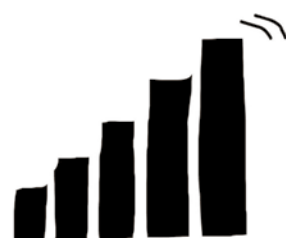
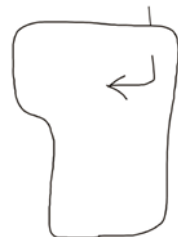

Hobuleť

Měsíčník MČ Praha 7 – zdarma, září 2019

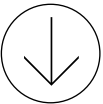

9 > 7

Hobulet 9/2019
Měsíčník MČ Praha 7

3	Potkáváme je	Eva Jiříčka, umělkyně a lektorka Přístavu 7
4	Aktivní 7	Vše, co byste měli vědět
9	What’s up	Výběr zpráv v angličtině a ukrajinštině
10	Téma	Jak se AVU otiskla do podoby Sedmičky
14	Rozhovor	S Janem Dörnerem o světle, umění a Alfredu ve dvoře
18	Kulturní přehled	Přehled kulturního dění na Sedmičce
20	Kultura	Pozvánky na zajímavé kulturní akce
22	Info	Přehled užitečných aplikací
24	Archiv	Požár Veletržního paláce
26	Hyde Park	Názory zastupitelů a občanů
28	Zaostřeno	Koncepce sociálního bydlení
29	Stalo se	Co se stalo v létě a nemělo by vám ujít
30	Dětem	Rozhovory na Letní Letné
31	Info	Další praktické informace

Inspirujte Hobulet
Máte tip na článek nebo zajímavou osobnost? Napište nám na email: hobulet@praha7.cz. Za inspiraci předem děkujeme.

Tak to vidí

Tomáš Vaněk (*1966) studoval Akademii výtvarných umění v malířském ateliéru prof. Jiřího Sopka a na Grafice II. prof. Vladimíra Kokolii. Během studií na AVU založil s Josefem Bolfem, Janem Mančuškou a Janem Šerýchem uměleckou skupinu BJ (Bezhlavý jezdec). Od roku 2000 je spolu s Větem Havránkem a Jiřím Skálou součástí Produkce aktivit současnosti – PAS, která mimo jiné připravila a realizovala ve spolupráci s architektonickým studiem Projektil koncepci uměleckých děl pro Národní technickou knihovnu. V roce 2001 získal Cenu Jindřicha Chalupského udělovanou mladým umělcům do pětatřiceti let. V současné době vede ateliér konceptuálního zkoumání Intermedia 3 na AVU a od roku 2014 až do nynějších dní je jejím rektorem. Pro Hobulet poskytl své kresby na obálku a k rubrice Téma.

Matyáš Cigler (*1988) studoval fotografii u Hynka Alta a Aleksandry Vajd na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Bakalářské studium absolvoval na Technické univerzitě v Berlíně v oboru architektura a ve stejném oboru diplomoval na Bergen Arkitektøgskole v Norsku. Po návratu ze studií působil ve znojemském ateliéru ORA a posléze u architektky Lenky Míkové. Pro Hobulet připravil snímky Evy Jiříčky a Jana Dörnera.

Konec jedné cukrárny

Sloupek Jindřicha Šídla
Autor je novinář redakce Seznam.cz.

Na naší holešovické High Street aka Komunardů zavřeli cukrárnu. Jednoho dne na konci jara se na dveřích objevilo upozornění, že se blíží konec... a pak bylo najednou po všem. Bude to teď něco s čerstvou šťávou, samozřejmě, nic proti tomu, takový je kapitalismus, na prominentním místě zmlsaného hipsterhoodu není lehké uspět, nakonec přímo naproti to už po roce zabalilo exkluzivní řeznictví z rodiny svěrenských fondů, které se snažilo především předstírat, že s rodinou svěrenských fondů nemá nic společného. Tohle ale nebyla jen tak obyčejná cukrárna. Byla to ÚPLNĚ obyčejná cukrárna, stará škola. Větrníky, věnečky, punčový řez, indiánek, těžká paříž, bez řečí by vám tu udělali kafe turka, což je myslím už jinde v naší městské části zakázáno nebo to minimálně odporuje kodexu cool podniků, scházely se tu starší dámy na dortík a výměnu informací. Nejvíc to připomínalo můj rodný Turnov v roce 1983. Ceny o polovinu nižší než nahoře na Letné, kvalita, co můžu posoudit, velmi dobrá, příjemná obsluha, která sem tak nějak přesně pasovala. Samozřejmě, že ledaskoho napadne otázka, proč tolik sentimentu kvůli úplně obyčejnému podniku, jakých člověk vidí spousty. To je ale právě to. Nevidí. Tahle cukrárna, která snad ani neměla jméno nebo jsem ho aspoň nikdy neslyšel nikoho použít, byla zcela neobyčejná svou obyčejností. A hlavně, pokud mi náhodou něco neuniklo, ale jsem si skoro jist, že ne, byla tady dole úplně poslední. Mimo chodem, zkuste tu teď dětem o víkendu koupit kopečkovou zmrzlinu. 30 let po listopadu?! Nechci zahajovat další kolo debat nad gentrifikací téhle čtvrti, proto jsme se sem přece stěhovali, že je to tu pěkné místo, a protože na to přišlo víc lidí a firem, přizpůsobil se tomu i místní byznys a služby. Vývoj nezastavíte. A protože tu už bydlím nějaký čas, vím taky samozřejmě, kolik třeba starých obyčejných hospod muselo ustoupit fair trade nabídce. Ale některé pořád ještě zůstávají a vypadá to, že přežijí vše. Ale cukrárna, naše cukrárna na rohu Komunardů a Dělnické, to má definitivně za sebou. Jaký bude můj život od září, až se děti vrátí z prázdnin a budou mít třeba někdy občasnou chuť strávit nedělní oběd s otcem, netuším. Tohle je krize. Ovšem každá krize, jak ví každý úspěšný spekulant, je také příležitost. V dolních Holešovicích najdete téměř cokoli, co potřebujete k životu v takovéhle čtvrti. Až na tu cukrárnu. Tohle je ta šance. Dorty na neděli, úplně obyčejné v retro stylu s retro cenami a retro obsluhou. Už se nemůžu dočkat, hlavně prosím větrníky. ●

Jen tak si broukat

Její rodina odjakživa bydlela na Vinohradech, na Sedmičku dorazila jako studentka Akademie výtvarných umění a v roce 2014 zde zakotvila natrvalo. „Je to tady skoro jako na vesnici, pořád potkávám nějaké známé, hlavně díky AVU - bydlí tu spousta umělců,“ říká Eva Jiříčka u čaje v jedné sedmičkové cukrárně. Z naší čtvrti s mírnou nadsázkou nevytáhne paty – točí dokumenty a videa o umění pro internetovou platformu Artyčok TV při AVU, ale ze všeho nejradši spolupracuje se seniory. „V roce 2007 jsem začala dojíždět do pečovatelského centra v Kobylisích. Vlastní prarodiče jsem už dlouho neměla a cítila jsem, že mi kontakt s touto generací chybí,“ vypráví Eva. Když se před dvěma lety v Jankovcově ulici otevřelo nové centrum pro seniory s názvem Přístav 7, nabídla se, že zde jednou týdně povede kurzy kresby. „Snažím se své žáky naučit skutečně se na věci dívat jako dítě, které určitou věc vidí poprvé v životě. Často totiž pracujeme s nějakou jasně danou představou a dost se tak ochuzujeme.“ Nedávno pracovala na projektu pohlednice oblíbeného místa. „Ukázalo se, že lidé si místa idealizují, na ulicích nebyla žádná auta ani popelnice. Pěkně to ilustrovalo pozici umělce a jeho díla, které není přesným odrazem reality, ale toho, jak on vidí svět.“ Občas vyráží do plenéru, třeba malovat zákoutí holešovického přístavu. V hodinách figury zase chodí skicovat jiné seniory, kteří v Přístavu 7 cvičí jógu. „Ta nabídka kurzů je tady tak pestrá, že bych sem nejradši chodila taky. Už se těším, až budu v důchodu,“ směje se Eva, která ve volném čase chodí kreslit se ženami bez domova. Ačkoliv nepochází z umělecké rodiny, je „v zajetí“ umění odmalička. Začala v lidušce, pokračovala na Střední škole umělecko-průmyslové na Žižkově a pak vystudovala nová média na AVU. Dnes kromě kurzů kresby vede v Přístavu 7 i malou galerii. „Je to opravdu malý prostor, nicméně dost na očích, návštěvníci centra tak mají možnost se být na malou chvíli potěšit uměním. Momentálně chystáme výstavu prací našich seniorů, kteří do centra chodí třeba jen na přednášku. Hodně z nich totiž doma něco tvoří a možná, že svým dílem podpoří i ostatní,“ říká Eva a dodává: „Umění je tu pro všechny, nezáleží na tom, jestli to člověk studoval, či zda je v tom dobrý. Tvořit či zpívat může opravdu každý, sama si moc ráda broukám.“ Přes všechny aktivity nezapomíná Eva ani na vlastní tvorbu. Společně s umělkyní Mírou Gáberovou pracuje druhým rokem na projektu Sváteční umění - Sváteční umělkyně, v němž se zamýšlí nad způsoby oslav významných státních svátků. „Na svatého Václava jsme loni uspořádali fotbalový zápas bratrských dvojic. Je fajn, když se sváteční den nějak odliší od typického víkendu,“ apeluje Eva. ●

Text – Klára Janicki
Foto – Matyáš Cigler

- Zprávy z radnice
- Pro seniory
- Akce a festivaly
- Komunita a neziskovky

Bezpečnost dopravy v Praze 7

Sloupek Jana Čížinského
Autor je starosta Prahy 7

Milí sousedé, prvního září začnou naše děti opět chodit do školy a běh čtvrti se z prázdninového režimu vrátí do běžných kolejí. Nejen rodiče si tak položí otázku, jak je na tom Praha 7 s bezpečností v dopravě. Již čtyři roky ovlivňuje dopravu v Praze 7 naše koalice a opatření jsou čas od času pod palbou kritiky - i proto, že definitivní řešení jsou drahá, ta provizorní zase nejsou hezká. Přesto se stále snažíme o zlepšování. Naposledy ve Strojnické ulici, kudy chodí děti do mateřské a základní školy. A jak si Praha 7 vede ve statistikách nehod? V absolutních číslech, v trendech i třeba ve srovnání s Prahou 2 a Prahou 3, které mají podobnou strukturu a intenzitu silniční dopravy, docela dobře. Celkový počet nehod v Praze 7 byl oproti předchozímu volebnímu období setrvalý, významně však poklesl počet nehod se zraněním - téměř o 20 %. V porovnání s tím v Praze 2 i Praze 3 nehod přibýlo o víc než 14 % a nehod se zraněním ubylo jen o procenta. Mírně ubylo srážek s chodcem, zatímco v Praze 2 a Praze 3 jich přibýlo - o 24, resp. 10 procent. Důležitý je úbytek těžkých zranění chodců - z 15 na 9 a za poslední tři roky nikdo nezemřel. Takže nehod je méně a mají méně závažné následky. A ještě jedna dobrá zpráva. Nově je i pro veřejnost otevřeno zrekonstruované školní hřiště na Ortenově náměstí. Děkuji všem rodičům a sousedům, kteří s myšlenkou na rekonstrukci hřiště přišli a také těm, kdo se na ní podíleli. Přijďte si zaspotovat, je to jen na vás. ●

Jan Čížinský

Zasedání zastupitelstva

Zasedání zastupitelstva MČ Praha 7 je naplánováno na pondělí 9. září od 17 hodin v místnosti č. 227 radnice. V 18 hodin jsou na programu dotazy a připomínky občanů. Jste srdečně zváni.

Kdo bude vařit kávu v nové radnici?

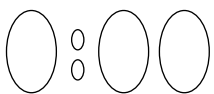
Radnice Sedmičky se již brzy zabydlí v nových prostorách U Průhonu 38. Součástí nové budovy bude i veřejně přístupná kavárna, která právě hledá provozovatele. Zájemci mohou své nabídky podávat do 25. září do 9 hodin. Provozovatel si od městské části pronajme prostory, které tvoří zčásti otevřený bar, samostatně uzamykatelná místnost přípravní, šatna a hygienické zázemí. Součástí nájmu bude také nábytek či gastronomické zařízení kromě kávovaru, pokladny apod. V kavárně bude zakázáno používat jednorázové plasty. Městská část bude také preferovat zájemce, který uplatňuje zásady udržitelného rozvoje. Veškeré potřebné podklady včetně přihlášky a podrobných pravidel soutěže naleznete na úřední desce Prahy 7, v sekci majetek pod heslem Espresso bar U Průhonu. ●

→ www.praha7.cz

SMS upozornění pro řidiče

Řidiči v Praze 7 se již nemusí obávat, že si zapomenou prodloužit parkování v zónách placeného stání. Radnice spouští informování o konci platnosti parkovacího oprávnění prostřednictvím SMS. Během placení parkování jste již dříve měli možnost uvést email, na který chcete zasílat upozornění na konec parkovacího oprávnění, a také telefonní číslo pro budoucí rozesílání SMS. Pokud jste tak již učinili, budete do rozesílků automaticky zahrnuti. Ti, kteří se k odběru upozornění přes SMS či email dosud nezaregistrovali, tak mohou učinit ve výdejně parkovacích oprávnění v přízemí úřadu. Služba je zcela zdarma. ●

→ www.praha7.cz

Za sportem do ZŠ TGM

V úterý 3. září proběhne slavnostní otevření sportovního hřiště u ZŠ T. G. Masaryka na Ortenově náměstí. Odpoledne je připraven sportovní program pro veřejnost - od 16 hodin například přátelské utkání ve fotbale týmů ZŠ TGM a FC Vltavín a od 17.30 hodin přátelský volejbalový zápas obyvatel Holešovic. Hřiště je po komplexní rekonstrukci a v odpoledních hodinách bude otevřené pro veřejnost zdarma. Na sportovišti najdete běžecký ovál a víceúčelové hřiště. K dispozici jsou také basketbalové koše, stoly na ping pong či posilovací stroje. Sportovní náčiní (míče, pálky atd.) bude k zapůjčení u správce a nové hřiště nabídne sportovcům šatny a sprchy. Bližší informace o otevření době budou zveřejněny na webu školy nebo radnice. ●

→ www.zstgm7.cz

Hledáme fotografie revoluce

Pro připravovaný článek do podzimního čísla Hobuletu sháníme fotografie z roku 1989, které zachycují atmosféru a průběh listopadových demonstrací na Sedmičce. Uvítáme jak obrazový materiál, tak vzpomínky, příhody a zajímavosti z revolučních dnů. V případě zájmu prosím kontaktujte Stanislava Václavovce na emailu vaclavovics@Praha7.cz nebo na tel.: 220 144 150. Děkuje. ●

Kroužek pro každé dítě

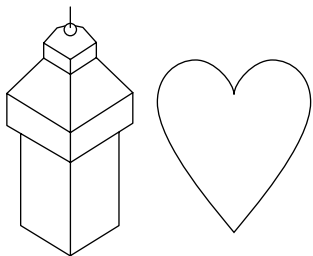
Radnice pokračuje v projektu Kroužek pro každé dítě. Rodiče žáků základních škol s trvalým bydlištěm v Praze 7 si mohou zažádat o příspěvek na zájmový kroužek dle vlastního výběru, který probíhá v prvním pololetí školního roku 2019/2020. Na úhradu kroužku městská část přispěje až do výše 1500 korun. Příspěvky jsou určeny pro rodiče v nepříznivé finanční situaci. Žádost lze podat do 30. září přes přihlašovací formulář na podatelnu ÚMČ P7 nebo zaslat emailem na brazovah@praha7.cz. Více informací můžete získat na Odboru sociálních věcí a zdravotnictví u Heleny Brázové, tel.: 739 409 031. ●

→ www.praha7.cz/praha-7-prispiva-detem-na-krouzky/

Podpořte vodárenskou věž

Rekonstrukce vodárenské věže, která již získala řadu ocenění, byla v létě nominována do soutěže Národního památkového ústavu (NPÚ) Patrimonium pro futuro v kategorii obnova památky, restaurování. O vítězích jednotlivých kategorií rozhodne odborná porota, zapojit se však může i široká veřejnost. Hlasování probíhá do 16. září na internetových stránkách NPÚ. ●

→ www.npu.cz/cs/opravujete-pamatku/inspirejte-se

Se starostou u stolu

Srdečně vás zveme na další neformální setkání se starostou Janem Čížinským. Tentokrát se s vámi potkáme 26. září od 18 hodin v restauraci Holešovická Sedma na ulici Dukelských hrdinů 43. Spolu s Janem Čížinským bude na vaše dotazy odpovídat také místostarosta Kamil Vavřinec Mareš. Speciálním hostem tohoto setkání bude senátor za Prahu 7 Václav Hampl. ●

Nikdy není pozdě stát se dobrovolníkem

Skupina aktivních seniorů v Česku se rozrůstá a je mezi nimi stále více těch, kteří chtějí nejen předávat své zkušenosti, ale také se rozvíjet a učit novému. Proto se Elpida a Nadační fond Agora 7 rozhodly v holešovickém Přístavu 7 spustit dobrovolnický program 55+, do kterého se může zapojit kdokoli. I vy. Nikdy totiž není pozdě stát se dobrovolníkem. Důkazem je pan Maxmilián Sperling, letenský patriot, který minulý měsíc oslavil 95. narozeniny a který i v tak krásném věku rád věnuje čas a energii druhým. Mezi nejoblíbenější dobrovolnické aktivity patří sdílení životních příběhů v základních školách, čtení pohádek v mateřských školách nebo mezigenerační tvoření s hendikepovanými dětmi. Možnosti zapojení vám ráda blíže představí koordinátorka Marie Dvořáková na tel.: 773 332 301. Ozvěte se, těšíme se na vás. ●

→ www.elpida.cz

Zastupitelstvo mladých

S novým školním rokem zahájí svou činnost Zastupitelstvo mladých, které navazuje na dosavadní projekt Studentského zastupitelstva. Studenti základních a středních škol si zde vyzkouší přebírat občanskou aktivitu a odpovědnost. Zastupitelstvo bude pořádat různé kulturní, sportovní, komunitní a vzdělávací akce, které si studenti sami vymyslí a zrealizují za pomoci zkušených koordinátorů. Mladí lidé tak získají řadu zkušeností - s prací v týmu, prosazováním vlastních názorů, respektem k názorům ostatních, uměním kompromisu a dosahováním společných výsledků. V delším časovém horizontu je cílem projektu otvírat rovnocenný dialog mezi mladými lidmi a vedením městské části. V září proběhne představení projektu na základních a středních školách v Praze 7. První neformální setkání zájemců za účasti zástupců městské části a magistrátu se uskuteční 9. října. Projekt organizačně zajišťuje spolek Mladí občané ve spolupráci s Prahou 7, Magistrátem hlavního města Prahy, za podpory DDM, CEDU, České středněškolské unie a dalších. Každý, kdo navštěvuje základní nebo střední školu na Sedmičce nebo zde bydlí, je v projektu srdečně vítán. ●

→ www.mladiobcane.cz

Zlepšete školství na Sedmičce

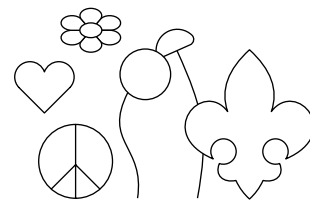
Kvalitní předškolní i základní vzdělávání by mělo být cílem každé obce. Radnice Prahy 7 coby zřizovatel většiny mateřských a základních škol realizuje již od roku 2016 Místní akční plán rozvoje vzdělávání (MAP). Do procesu jsou zapojeni ředitelé škol, učitelé i rodiče a další subjekty z oblasti školství a vzdělávání. Díky MAP se v roce 2017 podařilo všechny místní základní školy zapojit do čtenářského maratonu, který byl úspěšně zapsán do České knihy rekordů jako „desetihodinový čtenářský maraton se zapojením nejvíce škol“. V srpnu odstartovalo pokračování projektu MAP. V rámci vzdělávacích aktivit, kulatých stolů, workshopů a pracovních skupin se zaměří na oblasti, jako je čtenářská a matematická gramotnost, rovné příležitosti, předškolní vzdělávání, financování a cizí jazyky. Projekt je založen na principech komunitního plánování a počítá se zapojením obyvatel Sedmičky. Pokud vám leží kvalita škol a mateřinek na srdci a chtěli byste se aktivně zapojit a ovlivnit vzdělávání na Sedmičce, kontaktujte manažerku projektu Michaelu Svobodovou, tel.: 606 471 440, email: svobodovam@praha7.cz. Každý bude mít možnost vyjádřit svůj názor, sdílet své zkušenosti a upozornit na priority ve výše uvedených oblastech. ●

Projekt Místní akční plány rozvoje vzdělávání II – Správní obvod Praha 7, reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0011690, realizuje městská část Praha 7 za podpory Evropské unie.

Skautská alternativa

Jubilární ročník festivalu Skautská alternativa proběhne nad stanicí metra Vltavská (v areálu bývalé drážní celnice) v pátek 13. a v sobotu 14. září. Akci pořádají již desátým rokem skauti a skautky z Prahy 7. Páteční hudební program odstartuje v 17 hodin, kdy se představí kapely The Ribs (částečně vzešli z řad letenských skautů), Please the Trees, Živé kvety aj. Sobotní program začne ve 13 hodin a je určen všem zájemcům o venkovní aktivity. V průběhu odpoledne se pak rozjede i hudební program, kde vystoupí řada zahraničních interpretů, například ukrajinský country zpěvák Sasha Boole nebo americký písničkář Tim Eriskien. Vstupenky jsou v předprodeji na celý víkend za 250 Kč, na místě pak za 350 Kč. Je možné zakoupit i jednodenní vstupné. Děti do čtrnácti let včetně doprovodu rodičů mají vstup na celý festival zdarma. ●

→ www.alternativa.skaut.eu

Vzdělávací kurzy pro veřejnost

S blížícím se novým školním rokem vám opět přinášíme možnost přihlásit se do kurzů pro dospělé, které pořádá radnice ve spolupráci se ZŠ Strossmayerovo náměstí. Nabízíme celou škálu jazyků (angličtina, španělština, italština, francouzština, němčina, čínština, japonština, sanskrit). Otevíráme kurzy jak pro začátečníky a mírně pokročilé, tak i lekce konverzace pro pokročilé. Pro ty z vás, kteří rádi tvoří, jsou připravené kurzy kresby a malby, keramiky a šití. Kurzy jsou určené všem věkovým kategoriím dospělých a přihlásit se mohou i občané z jiných částí Prahy. Cena za kurz je 2560 Kč za 16 lekcí, délka lekce je 90 minut. Podzimní semestr začíná v týdnu od 29. září. Více informací najdete na webu Prahy 7. Přihlášky a další informace vám poskytne Tereza Hejmová, tel.: 770 135 315, tereza.hejmova@zsstross.cz. ●

→ www.praha7.cz

Budoucnost Bubnů

Zajímá vás, jak bude v budoucnosti vypadat rozvojové území Bubny-Zátory, kde by v roce 2023 měla začít vznikat nová část Prahy 7? Územní studii si můžete prohlédnout od 15. srpna do 15. října na internetové adrese www.praha.eu pod odborem územního rozvoje. K nahlédnutí bude i na radnici v kanceláři č. 235 v úřední hodiny vždy v pondělí a ve středu. V tomto období můžete také podávat své připomínky na odboru územního rozvoje Magistrátu hl. města Prahy. Radnice ve spolupráci s MHMP také připravuje prezentaci konanou dne 10. září v 18 hodin v ZŠ T. G. Masaryka na Ortenově náměstí, kde studii Holešovice Bubny-Zátory představí její zpracovatel a kde bude znovu vysvětlen harmonogram a způsob podávání připomínek. Více o plánované výstavbě se dozvíte i v rámci veřejného jednání pořádaného 4. října od 13.30 hodin v Centru architektury a městského plánování (CAMP) ve Vyšehradské ulici 51. Institut plánování rozvoje hl. m. Prahy připravil i mobilní kontejnery, kde budou informátoři od pondělí do čtvrtka zodpovídat vaše dotazy. V pondělí a středu od 14 do 20 hodin, v úterý a čtvrtek od 9 do 15 hodin. Každou středu od 18 hodin bude u kontejneru začínat komentovaná vycházka. Kontejner můžete navštívit na následujících stanovištích:

26. 8.–29. 8. Nádraží Holešovice (před vstupem do metra)

2. 9.–5. 9. Strossmayerovo náměstí (před kostelem sv. Antonína)

9. 9.–12. 9. Ortenovo náměstí (v parku ze strany od ZŠ T. G. Masaryka)

16. 9.–19. 9. Vltavská (před vstupem do metra)

→ www.praha7.cz, www.ipr.cz

Společný život

Padesát pět let manželství oslavili v srpnu manželé Hana a Vladislav Jabčíkovi. Své ano si řekli na Staroměstské radnici a celý společný život prožili v Praze 7. Oba pracovali v chemickém průmyslu, kde se seznámili. A jaký je jejich recept na šťastné manželství? Tolerance a nic se nesmí přehánět. ●

Letohradská

I přes dlouhotrvající vážně i nevážně míněné spory o tom, kde vlastně začíná a končí Letná, není možné zpochybnit, že takřka celou tuto čtvrt protíná ulice s poetickým názvem Letohradská. Protože se zde podle původního stavebně regulačního plánu z osmdesátých let 19. století měly stavět především (prakticky tehdy předměstské) vilky, resp. letohrádky, měla by se ulice správně nazývat Letohrádská.

Na přelomu předminulého a minulého století existovaly i na Letné desítky větších či menších továren nebo dílen. Řada z nich sídlila i v Letohradské a v nejbližším okolí. Ještě v polovině dvacátých let 20. století zde František Hájek provozoval „továrnu na krém a cididlo“, ve dvoře čínzovního domu čp. 371 připravoval lihové nápoje Antonín Stárek. Prakticky malou „průmyslovou zónou“ byl vnitroblok domu čp. 689 - František Soukup zde vyráběl rukavice, jeho jmenovec Polák pak kožené zboží. Asi nejzajímavější zdejší provozovnou byla dílna Samuela Pimsensteina, kde se vyráběly „houpací koně s nezlomnými patentovanými houpačkami všech velikostí“. Své sídlo měly v Letohradské desítky živnostníků, předmět činnosti některých z nich byl z dnešního pohledu kuriózní - v čp. 711 vyráběla paní Anna Klenková před první světovou válkou masky, rodina Bedřicha Weila se věnovala produkci svíčkových knotů.

V Letohradské také bylo kam zajít do společnosti: fungovaly zde například lokály U Jiříčků (čp. 648) nebo U Dlouhých (čp. 759). Věhlasnou kavárnu Standart zde (na rohu s ulicí Oveneckou) od počátku dvacátých let až do protektorátu provozoval František Boček. Inzeroval ji jako „oblíbené středisko karambolistů Letné a okolí“.

V roce 1894 vyrostla v dolní části ulice školní budova „měšťanské školy pro chlapce v Bubnech“. Ve školním roce 1906/1907 tvořila zdejší pedagogický sbor šestice pedagogů a katecheta (učitel náboženství).

Dnes je Letohradská považována za velmi příjemnou ulici k životu. V minulosti přinášelo problémy sousedství hřiště fotbalového klubu AC Sparta (zhruba v místech dnešních muzejních areálů), soudě dle zpráv z dobového tisku z roku 1907: „Letohradská ulice. Tato ulice s tak ladným jménem jest v místech, které hraničí s hřištěm sportovního klubu Sparta velice neupravená. Jarní a letní přívaly provalí meze obyčejně kolem hřiště a všechen šutr, hlína a písek valí se po ulicích. Ploty drátěné jsou tam též také strhané, šutr z vysokých hrází sype se dolů a chůzi na chodníku tak znemožňuje. Zjistěte pokyn tento postačí a povolání činitelů postarají se o to, aby i v této ulici zavládl kýžený pořádek a aby ulice ta nedělala hanbu svému jménu. Nyní každodenně cestář musí spadlé kamení, šutr, písek nahoru vyhazovati.“ ●

Rubriku připravuje Stanislav J. Václavovic
Foto – archiv autora

Věděli jste, že...

krabice od pizzy nepatří do tříděného odpadu? Papír, které chceme hodit do modrého kontejneru, nesmí být mastný ani jinak znečištěný, laminovaný či voskovaný (například kelímky od kávy). Nepatří sem ani papír, který nelze již dále recyklovat - roličky od toaletního papíru, papírové kapesníky, obaly od vajíček. Třídící linka si naopak poradí s obálkami s okénkem z fólie nebo s kancelářskými sponkami. ●
→ www.praha7.cz

Advokát radí Bezpečnostní kamery versus soukromí nájemníků

Mám smlouvu na dobu neurčitou v nájemním bytě. Celý dům před časem koupil nový majitel, zvýšil nám nájem, ale pořád platíme na poměry celkem přijatelnou částku. Co mi ale vadí více, je to, že do domu namontoval celkem deset bezpečnostních kamer. Nejen ke vchodu do domu, ale i na chodby jednotlivých pater, takže jsou vidět vchody do bytů, také na dvůr a do sklepa. Záznamy z kamer pak na nás pronajímatel vytahuje s tím, že třeba nedostatečně třídíme odpad, že za námi chodí moc návštěv, které zatěžují dům využíváním výtahu a svícením apod. Nikdo se nás neptal na žádný souhlas s takovým sledováním. Má na to vůbec pronajímatel právo?

Požizování záznamů bezpečnostními kamerami a další nakládání s nimi je zpracování osobních údajů a je regulováno obecným nařízením o ochraně osobních údajů (tzv. GDPR). Každé zpracování osobních údajů by mělo ctít řadu zásad. Předně by mělo být přiměřené účelu, který má naplnit. Typicky takovým účelem je u kamerových systémů ochrana majetku pronajímatele či dalších osob. Dále by zpracování mělo být transparentní. Pronajímatel by tedy například neměl užívat skryté kamery a měl by v prostorách umístit informace o provozu kamerového systému a jeho účelu včetně kontaktu na osobu, která za něj odpovídá. Nakonec je třeba také zajistit právní titul. Typicky zde půjde o právní titul spočívající v ochraně oprávněných zájmů (ochrana majetku) pronajímatele či dalších osob. Zde je ale důležitá podmínka klíčová pro posuzování v konkrétních případech, že toto zpracování osobních údajů musí převážít nad právem na ochranu soukromí sledovaných osob.

Právě to, co je účelem kamerového sledování, je klíčové pro posouzení oprávněnosti instalace kamerového systému, ale i umístění a nastavení jednotlivých kamer v bytovém domě. Pokud je účelem ochrana majetku, pak využívání kamerových záznamů ke sledování toho, kdo jak třídí odpad nebo kdo má kolik návštěv, tomuto účelu zjevně neodpovídá a může tak jít o porušení zákona.

Problematické je také použití kamer v různých částech budovy, protože v rámci domu jsou místa s různou mírou ochrany soukromí. U vchodových dveří do domu může být umístění kamery z důvodu ochrany majetku oprávněné, pokud například nelze zajistit bezpečnost jinak - typicky třeba úpravou pravidel zamykání domu. Naopak monitorování choděb se vstupy do jednotlivých bytů je řádově větším zásahem do soukromí a může být odůvodnitelné jen velmi obtížně.

Ačkoli každý případ je třeba posuzovat v kontextu, zejména s přihlédnutím k bezpečnostní situaci v domě, opakování incidentů, jako jsou vloupání, ničení zařízení domu apod., či k možnosti méně invazivních řešení (např. upravit pravidla zamykání domu, zbavit se problémových obyvatel), tak lze říci, že ve vašem případě dost pravděpodobně pronajímatel jakožto správce kamerového systému porušuje zákon.

Pokud kamery vadí více nájemníkům, lze jen doporučit, abyste se se svým problémem obrátili na pronajímatele a žádali odstranění či alespoň omezení kamerového sledování. Pokud by vám pronajímatel nevyhověl, je možné obrátit se s podnětem na Úřad pro ochranu osobních údajů, případně se bránit cestou občanskoprávní žaloby, kde se budete domáhat odstranění kamer. ●

Rubriku připravuje Mgr. Jan Vobořil, Ph.D.,
spolupracující advokát Iuridicum Remedium, z. s. (luRe).

Trápí vás dluhy nebo exekuce? Máte potíže s bydlením? luRe nabízí zdarma právní poradnu pro seniory. Poradnu naleznete na adrese U Výstaviště 3. Objednávejte se na tel.: 776 703 170. www.iure.org

Právní poradna pro obyvatele Prahy 7

Právní rady

Nevíte si rady s nějakou právní otázkou? Přijďte ji bezplatně prokonzultovat do právní poradny, a to ve dnech 11. a 25. září od 15 do 18 hodin v místnosti č. 227. Poradna je určena výhradně pro seniory z Prahy 7 a další potřebné na základě doporučení sociálního odboru.

Mé dětství na Sedmičce

Holešovice a Letná patří nesmazatelně k mému dětství, na které vzpomínám rád. Některé vzpomínky se však pozvolna vytrácejí, stejně jako objekty mého mládí. Dávno pryč je porodnice na Štvanici, kde jsem se roku 1956 narodil. Mým prvním domovem byl starý dům na tehdejší Dimitráku, za budovou školy. Průjezd do dvora, malý dvorek, školní hřiště, tzv. turisták, kam jsem chodil ještě jako předškolák bruslit, školka na Zátorech, sem patří mé nejstarší vzpomínky.

Do školy, která měnila jména podle stávajícího režimu stejně jako náměstí, jsem chodil celých devět let, přestože jsem několikrát změnil bydliště. Do dolních Holešovic jsem si zkracoval cestu přes takzvanou prasečí lávku, která se klenula přes odstavné kolejiště souběžné s Argentinskou ulicí. V těch místech se totiž čistily vagony, které dopravovaly zvířata na jatka, a linul se tudy velmi specifický oér.

Od druhé třídy jsem bydlel u babičky v Jankovcově ulici, naproti holešovickému přístavu. Tenkrát jsem s kluky z okolí hrál fotbal, případně hokej, přímo na ulici u přístavu. Auto tu projelo jednou za čas. Babička měla domovníctví. V zimě, když napadl sníh, jsme museli už brzo ráno uklízet chodník. Chodila na to kontrola z úřadu, babička jim říkala „šedý mor“.

Ve třetí třídě jsme byli povinně šátkováni na pionýry, činnost ve školních oddílech však byla téměř nulová, až na jednu výjimku. V květnových dnech jsme chodili držet čestnou stráž k pomníčkům padlým ve dnech Pražského povstání. To bylo velmi pozitivní a záslužné, na to se nezapomíná. Do 4. třídy jsem už dojížděl z Letné. V novém bydlišti, Veverka ul. č. 35, jsem poznal další kamarády. Stromovka byla pro mne nové eldorádo. V létě samozřejmě kola, v zimě bobování na Kolíkách. Do školy na Dimitrák časem přešli žáci ze zrušených tříd na Zátorech. Tato část Holešovic připomínala minulé století. Tam, kde je dnes nádraží a metro, jsem měl řadu kamarádů.

V roce 1971 jsem se stal členem vodáckého oddílu Zlatá kotva Praha, který v Praze 9 existuje dodnes. V té době zde „zakotvila“ spousta skautů ze zrušených oddílů. Klubovnu jsme měli v místnosti bývalého agitačního střediska na Dimitráku vedle hostince U Raka a k dispozici jsme měli také prostory v tzv. Legii malých. Ta už dnes také neexistuje. Už tenkrát jsme chodili na tzv. Starou plavbu opravovat lodě a provádět vodácký výcvik. Podle webových stránek Zlaté kotvy tuto loděnici oddíl využívá dodnes. ●

Vladimír Svoboda
Foto – archiv Stanislava J. Václavovice

Akce Klubu seniorů

U Studánky 15	
11. 9.	Beseda s harfenistkou Dagmar Platilovou, od 15 hodin
18. 9.	Koncert Potmě skupiny Pohodáři, od 14 hodin
Tusarova 42	
5. 9.	Beseda s hudebním skladatelem Markem Kopelentem, od 15 hodin
12. 9.	Koncert - zpěvák a akordeonista Karel Kekeši, od 15 hodin
19. 9.	Tajemní netopýři, přednáška s ukázkou živých netopýřů, od 15 hodin
26. 9.	Cestovatelský klub - Izrael, od 14 hodin
Vítáme všechny seniory, není třeba registrace předem. Vstup pro seniora i případný doprovod zdarma. Změna programu vyhrazena.	

Aktivita pro seniory

Zdravotní cvičení pro seniory se uskuteční od října každé úterý a pátek s PaedDr. M. Štilcem a nově i v pondělí s Marcelou Kašparovou, a to v TJ Sokol Praha 7, U Studánky 2, od 9 do 10 hodin. Registrace proběhne 18. září od 8 do 11 hodin místnosti č. 227 ve 2. patře radnice. Přihlásit se lze pouze na všechny pondělní, úterní nebo páteční termíny. Plavecké kurzy v bazénu na Výstavišti se konají od září do prosince. Rezervace jsou přijímány 16. září od 8 do 11 hodin v místnosti č. 225 ve 2. patře radnice. Rezervovat lze maximálně pět termínů, vstupné 10 Kč se hradí v pokladně bazénu. ●
Termíny (13-14 hodin): 23., 27., 30. 9. / 4., 7., 11., 14., 18., 21., 25. 10. / 1., 4., 8., 11., 15., 18., 22., 25., 29. 11. / 2., 6., 9. 12.

Registrace je možná pouze osobně. Není možné rezervovat více osob najednou. Členové klubu MČ Praha 7 předloží při registraci členskou kartu.

Anglicky i s tabletem ve stáří

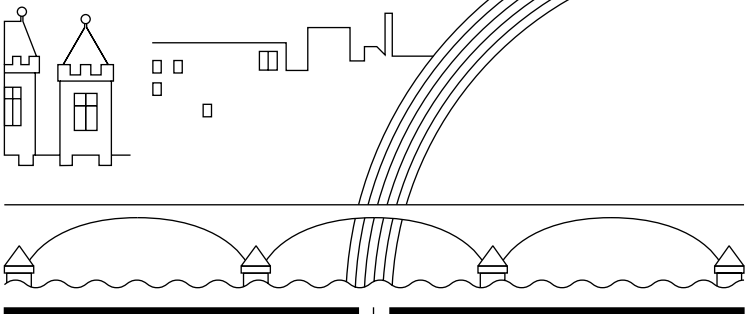
Pro seniory starší 60 let s trvalým bydlištěm na Sedmičce je na podzim připravena řada kurzů, které budou probíhat od konce září do začátku prosince. Pokud jste se již účastnili některého z kurzů v minulém cyklu, můžete se přihlásit pouze do vyšší úrovně. Registrace na všechny kurzy se koná v pátek 13. září od 9 do 12 hodin v Přístavu 7, Jankovcova 8b. Jste-li členem Klubu seniorů, přineste s sebou svoji členskou kartu. Registrace je možná pouze osobně. ●

Anglický jazyk	Počítačové kurzy
falešní začátečníci – od 9 nebo 10.15 h mírně pokročilí – od 9.30 nebo 11.30 h pokročilí – od 10.45 nebo 12 h vždy v pátek	falešní začátečníci – pondělky od 12.45 h mírně pokročilí – středy od 8 h, 10.15 h nebo 12.45 h pokročilí – čtvrtky od 12.30 h, každý pátek od 8 h
Německý jazyk	
začátečníci – od 12.45 h falešní začátečníci – od 14 h vždy v pátek	Jednotlivé lekce trvají 60 minut (s výjimkou počítačového kurzu, který má 120 minut) a probíhají v Přístavu 7. Spojení do Přístavu 7: tram 1, 6, 14, 25 – zastávka Maniny nebo bus 156 – zastávka Přístav Holešovice. Tel.: 222 264 846, email: pristav7@elpida.cz .
Práce s tabletem	
pondělky od 11.30 h / čtvrtky od 9 h pokročilí – pondělky od 9 nebo 10.15 h	

Ulice bez opony

Zažít město jinak se vrací. Téma letošních slavností zní Ulice bez opony a lehce evokuje pád železné opony po sametové revoluci před 30 lety. Cílem sousedských slavností je už od samého začátku sblížovat sousedy a vnímat ulice jako veřejný prostor pro všechny. Sedmička bude žít jinak celou sobotu 21. září na více než deseti místech. Pod Hlávkovým mostem bude k vidění výstava, která představí historii Hlávkova mostu a také inspirativní projekty galerií ze zahraničních podchodů. V Jirečkově ulici najdete již tradiční sousedský stůl plný domácích dobrot. Nebude chybět ani živá hudba, dětská dílna a divadlo. Další divadlo vás čeká na Strossmayerově náměstí, kde od 16 hodin můžete zhlédnout představení Za pohádkou kolem světa od divadla Radar. Čekání na pohádku si můžete od 15 hodin zpříjemnit poslechem folkrockové kapely Oboroh. Během celého odpoledne můžete s průvodci vystoupat na svatoantonínskou věž. Nabitý program slavností naleznete na webu. ●
→ www.zazitmestojinak.cz

Program Kulturně-komunitního centra

Kulturně-komunitní centrum v Přístavní 24 vás srdečně zve na posezení u kávy či čaje při následujících akcích:

- 2. 9., 16. 9., 30. 9. 13.00 Hraní scrabblu a carcassonne
- 2. 9., 16. 9. 16.00 Trénink paměti
- 3. 9., 10. 9., 17. 9., 24. 9. 14.00 Pétanque (v parku Tusarova)
- 9. 9., 23. 9. 13.00 Anglická konverzace (pro mírně pokročilé)
- 24. 9. 16.00 Cestování po Makedonii - Richard Grégr
- 30. 9. 16.00 Čtenářský klub

Vstup na akce je volný. Kompletní program a další informace získáte u Heleny Brožkové, tel.: 601 141 155, helena.brozкова@obcanskeporadny.cz.

Osvěžení v ulicích

Doznívá další tropické léto, kdy si člověk uvědomí, jak moc je v ulicích potřeba voda a osvěžení. Proto letos radnice zprovozní několik dalších píték. V srpnu začalo fungovat nové pítko na Režáčově náměstí. Další se letos objeví například u stanice metra Vltavská, v parku před ZŠ Tusarova a ve vnitrobloku U Vody. Již třetí sezonu radnice také bezplatně propůjčila provozovněm v naší městské části mobilní mlžítka a hodlá v tom pokračovat i příští léto. Zchladit se můžete i u obnovených pump na Ortenově náměstí a v Tusarově ulici. Další dvě pumpy - v ulici Letohradská u ZŠ a Strojnická u Sokola se letos zkoumají. ●

Přístav 7 pro seniory

každé pondělí	9–11 Hrajeme pétanque
každé úterý	16–17.30 Německá konverzace
každý čtvrtek	15–16.30 Pro radu na zahradu
každý čtvrtek	15.30–16.30 Zdravotní cvičení
každý čtvrtek	16.05–17.35 Italská konverzace
každý pátek	13.10–14.40 Anglická konverzace s rodilým mluvčím
3., 17. a 24. 9.	10–11.30 Francouzská konverzace s rodilým mluvčím
5. 9.	14–15.30 Italská káva – přednáška a ochutnávka
9. a 23. 9.	13–15 Pletařský klub
9. a 23. 9.	15–16.30 Hrajeme deskové a karetní hry
10. 9.	15.30–17 Domácí semenaření – přednáška
11. a 25. 9.	9–10 nebo 10.10–11.40 Trénink paměti
12. 9.	9–10.30 Právní minimum pro seniory – přednáška, 14–16 Osada Baba – procházka s architektkou
12. a 26. 9.	16.30–18.30 Řemeslné dílny – výrobky z listů kukuřice a ošatky z trávy a přírodního lýka
13. 9.	14.50–16.50 Arteterapeutická dílna
16., 23. a 30. 9.	11.45–12.45 Senior cirkus pro začátečníky
20. a 27. 9.	9–12 Psychologická poradna (50 min./klient)
23. 9.	13–14.30 Jana Eyrová – společně nad knihami
24. 9.	10–15 Turistický klub – Nelahozeves a Veltrusy
26. 9.	9–18 Den otevřených dveří v Přístavu 7 – ukázkové lekce, přednášky, besedy, 15–16.30 Beseda s geologem a klimatologem Václavem Cílkem
30. 9.	15–18 Zlatá doba české loutkové animace – filmový klub
Jankovcova 8b, Po–Čt 8.30–17, Pá 8.30–14. Rezervace nutné: 222 264 846, pristav7@elpida.cz.	
Projekt Rozvoj vzdělávacího a kulturního centra Přístav 7 je spolufinancován Evropskou unií.	
→ www.pristav7.cz	

Den dětí po vietnamsku

V sobotu 7. září můžete v holešovické tržnici potkat tancujícího lva. Tradiční lví tanec představující tuto šelmu, jak se snaží chytit Měsíc, bude součástí zdejší oslavy dne dětí. Ten se vyvinul ve Vietnamu v rámci podzimní dožínkové slavnosti a oslava úrody je jeho nedílnou součástí. Od 13.30 hodin si můžete v závětrí haly č. 13 zadovádet ve skákacím hradu, nechat si na obličej namalovat masku do odpoledního průvodu či si vyrobit lampion. Vstup je zdarma. ●

Den zdraví Prahy 7

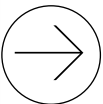
Chcete si nechat změřit krevní tlak či tělesný tuk? Nechat si vyšetřit mateřské znaménko nebo si prohlédnout, jak vypadá tlusté střevo uvnitř, a seznámit se s riziky jeho onemocnění? Přijďte v úterý 24. září od 14 do 18 hodin na Strossmayerovo náměstí na Den zdraví Prahy 7. Čeká vás také screeningové vyšetření na přítomnost protilátek HIV či test pro kuřáky - vyšetření oxidu uhelnatého v dechu a prezentace aplikace Záchranka. Všechny aktivity jsou určeny pro širokou veřejnost a budou poskytovány anonymně a bezplatně. ●

Čeština pro cizince

Ve spolupráci s Integračním centrem Praha o.p.s. chystá radnice na září další kurzy češtiny pro začátečníky. Kurz je koncipován do 50 výukových lekcí. Lekce probíhají dvakrát týdně přímo na radnici a jsou zdarma. Více informací zájemcům poskytne Markéta Koropečká na emailu: praha7.projekty@icpraha.com nebo Tomáš Taich: taicht@praha7.cz. Kurz probíhá v rámci projektu Integrace cizinců na území Prahy 7 v roce 2019, financovaného Ministerstvem vnitra České republiky. ●

Town Hall News

Starting in September, free Czech courses for beginners will be taking place at the Prague 7 town hall. More information Markéta Koropečká (email: praha7.projekty@icpraha.com) or Tomáš Taich (taicht@praha7.cz). ● The town hall will now inform you by SMS of the end of your parking permit. You can register for notifications at the parking permit office on the ground floor of town hall. The service is free. www.praha7.cz ● On 3 September the playground on the premises of T. G. Masaryk Primary School on Ortenovo náměstí will open following renovations. The public can make use of new sports grounds for free. Sports equipment (balls, rackets, hockey sticks, etc.) can be borrowed from the attendant. ● Town hall will be putting new drinking fountains in service this year: on Režáčovo náměstí, by the Vltavská metro station, in the park in front of Tusarova Primary School and in the courtyard U Vody. You can also get refreshed by the restored pumps on Ortenovo náměstí and on Tusarova ulice. ● The renovation of the water tower has been nominated for the National Heritage Institute's competition Patrimonium pro futuro. You can vote up until 16 September on its website: www.npu.cz/pamatky-dekuji. ●

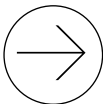
For more information – Department of Integration of Foreigners and Ethnic Minorities, Tomáš Taich, taicht@praha7.cz, 220 144 190 / 603 372 148.

З ратуші

Від вересня в будівлі ратуші Праги 7 будуть проходити безкоштовні курси чеської мови для початківців. Детільнішу інформацію надасть Маркета Коропечька (praha7.projekty@icpraha.com) або Томаш Тайх (taicht@praha7.cz). ● Відтепер ратуша буде нагадувати про закінчення дії дозволу на паркування за допомогою СМС-повідомлення. Для отримання СМС-повідомлень потрібно зареєструватися в пункті видачі дозволів на паркування на першому поверсі районної адміністрації. Послуга є безкоштовною. www.praha7.cz ● Від вересня в ареалі початкової школи Т.Г.Масарика на Ортоеновій площі після ремонту буде відкритий гральний майданчик. Бажаючи зможуть скористатися спортивними майданчиками безкоштовно. Спортивний інвентар (м'ячі, палки, ключики та ін.) можна запозичити у управляючого. ● Цього року ратуша відкриє нові фонтанчики з питною водою: на Ржезачовій площі, біля станції метро Влтавська, в парку перед початковою школою Тусарова або у внутрішньому дворі У води. Освіжитися також можна буде у відновлених помпах на Ортоеновій площі або на вул. Тусарова. ● Реконструкція водопровідної вежі була номінована у конкурсі Patrimonium pro futuro Інституту національного спадку. Голосувати можна до 16 вересня на сайті інституту: www.npu.cz/pamatky-dekuji. ●

Active Prague 7

On 7 September at 1:30pm you can celebrate Vietnamese Children's Day in the Holešovice Market along with the autumn harvest festival. Entry is free. ● In the rear tract of the Fuchs complex on Štvanice island you can make use of the self-service Bike Kitchen bicycle workshop for free on selected evenings. www.facebook.com/pg/bikekitchenpraha ● The Skautská alternativa music festival will take place 13 and 14 September above the Vltavská metro station. Tickets to the event organised by Prague 7 Scouts are in presale for CZK 250, then CZK 350 at the gate. Children up to fourteen including adult accompaniment have free entry. www.alternativa.skaut.eu ● Integrated Rescue System Days will present the army, police and rescue workers at Výstaviště on 13 and 14 September. Demonstrations of historical equipment, vehicle rescue, putting out traffic fires and more are in store. The event is intended for all age categories; free entry. www.vystavistepraha.eu ● The neighbourhood festival Zažít město jinak will bring Prague 7 to life with exhibitions, a banquet, live music and theatre on 21 September at more than ten locations. Find the packed programme on the website www.zazitmestojinak.cz. ●

Детальнішу інформацію надасть Томаш Тайх, Відділ інтеграції іноземців та національних меншин, ел. пошта: taicht@praha7.cz тел.: 220 144 190. моб.: 603 372 148.

Активна Семірка

7 вересня від 13.30 на Голешовицькому ринку ви зможете відсвяткувати в'єтнамський дитячий день та свято урожаю. Вхід безкоштовний. ● В задньому крилі об'єкту Fuchs на острові Штваніце можна в окремі дні ввечері безкоштовно скористатися веломайстернюю Bike Kitchen. www.facebook.com/pg/bikekitchenpraha ● 13 та 14 вересня над станцією метро Влтавська пройде музичний фестиваль Skautská alternativa. Квитки на захід, організований скаутами із Праги 7, можна буде придбати у попередньому продажі за 250 крон, на місці – за 350 крон, для дітей до 14 років включно з супроводом батьків вхід буде безкоштовний. www.alternativa.skaut.eu ● В рамках Днів інтегрованої рятувальної системи, що пройдуть 13 та 14 вересня у Виставковому центрі, буде представлена армія, поліція та рятувальники. Планується демонстрація історичної техніки, визволення постраждалих, гасіння автомобільної аварії та ін. Захід призначений для всіх вікових категорій, вхід безкоштовний. www.vystavistepraha.eu ● 21 вересня сусідський фестиваль Zažít město jinak оживить Прагу 7 у більш ніж 10 місцях вуличними виставками, їжою, живою музикою та театральними виставами. Багату програму ви знайдете на сайті www.zazitmestojinak.cz. ●

Culture

The Grand Opening at Trade Fair Palace will offer four new exhibitions: acoustic drawing by Milan Grygar, the pictures of painter Josef Bolf, a bioethical project by Sara Enrico, and another instalment of the project Moving Image Department. The opening will take place 19 September at 7pm and the exhibitions will run until 5 January. www.ngprague.cz ● On 10 and 11 September at 7:30 pm, La Fabrika will present performances of Panthera by 420People, based on the bestseller Sapiens by Israeli historian Yuval Noah Harari. www.lafabrika.cz ● The Trigon book shop invites you to an exhibition of colour linocuts by Zbyněk Hraha that capture the element of water. Opening 5 September at 6pm, on display until 1 November. www.trigon-knihy.cz ● An exhibition of paintings by Alžběta Rajchlová at Galerie na Miladě in the Information Centre at Milady Horákové 2 starts with an opening 26 September at 4:30pm and runs until 15 November. ● The Memorial of Silence commemorating the Holocaust will present an exhibition on the second floor of the town hall building from 18 September to 30 October documenting the fate of one of its survivors, The Second Life of Vendulka V. www.bubny.org ●

Культура

Grand Opening у Виставковому палаці представить чотири нові виставки: акустичні малюнки Мілана Григара, картини художника Йосефа Болфа, біоетичний проєкт Сари Енріко та наступну частину проєкту Moving Image Department. Вернісаж відбудеться 19 вересня від 19.00, виставки будуть відкриті до 5 січня. www.ngprague.cz ● 10 та 11 вересня від 19.30 колектив 420People покаже в театрі La Fabrika спектакль Panthera за мотивами бестселеру Sapiens ізраїльського історика Юваля Ной Харарі. www.lafabrika.cz ● Книгарня Trigon запрошує всіх на виставку кольорових ліногравюр Збінька Граби, присвячену водній стихії. Вернісаж відбудеться 5 вересня о 18.00, виставка буде відкрита до 1 листопада. www.trigon-knihy.cz ● Виставку картин Алжбети Райхлової відкриє вернісаж 26 вересня о 16.30 в Галереї на Міладі (Інформаційний центр на вул. Мілади Горакової 2), виставка буде проходити до 15 листопада.* Монумент тишини, нагадующий про холокост, представить з 18 вересня до 30 жовтня на другому поверсі ратуші виставку Другий život Vendulky V. (Друге життя Вендулі В.), присвячену долі одного із свідків холокосту. www.bubny.org ●

AVU je nejstarší umělecká škola v českých zemích a vznikla původně jako kreslířská akademie 10. září 1799 na základě dekretu císaře Františka I. Svoji činnost zahájila následujícího roku v prostorách bývalé jezuitské koleje Klementina, a než natrvalo přesídlila do sousedství Stromovky, uplynulo více než sto let (přesně 104 let). V mezidobě vystřídala celou řadu adres - načas fungovala v dnešní budově Vysoké školy uměleckoprůmyslové a následně pak v areálu Starého výstaviště (dnes Moderní galerie AVU). Původně mělo sídlo akademie vzniknout na parcele v Rájské zahradě na Žižkově, ale architekt a mecenáš Josef Hlávka, který vymohl reformu školy a později i její zestátnění, toto místo odmítl a prosadil pozemek ve Stromovce. Škola, jejíž výstavba byla dokončena v roce 1903, se zároveň stala první stavbou realizovanou v této části Bubenče.

Text – Natalie Kolláriková
Za spolupráci na přípravě článku autorka děkuje zaměstnancům Vědecko-výzkumného pracoviště AVU, Andree Janderové z archivu AVU a kolegovi Stanislavu J. Václavovicovi.

Ilustrace – Tomáš Vaněk

Po stopách akademie

Kamenická, Keramická, Malířská, Sochařská a Umělecká - kultura a umění na Sedmičce se dlouhodobě daří, což jasně symbolizují nejen názvy těchto ulic. Je velmi pravděpodobné, že za kulturní rozvoj vděčí naše čtvrt Akademií výtvarných umění v Praze (AVU). Ta si letos připomíná 220 let od svého založení a od října do prosince promění Sedmičku v místo narozeninových oslav. Než ale započnou, pojďme se podívat na pár zajímavostí a skutečností, které jste o akademii možná nevěděli.

Slovutná akademie

Za návrhem budovy stojí architekt Václav Roštlapil (1856-1930), který se jezdil inspirovat na řadu evropských uměleckých škol. Hlavní budova AVU má i svou sestru, tedy spíše svou zmenšeninu. O pár let později totiž Roštlapil využil základní architektonické schéma akademie při stavbě Zemského ústavu choromyslných (dnes Psychiatrická nemocnice Bohnice). V době dokončování stavby akademie působili na škole čtyři pedagogové, dva asistenti a přibližně 80 studentů.

Akademie výtvarných umění je součástí Prahy 7 více než století, a tak tu samozřejmě zanechala své stopy - ať už se stala inspiací pro umělce v motivech jejich obrazů či domovem pro díla sochařů a architektů. AVU ale není jen sněhobílá budova na okraji Stromovky.

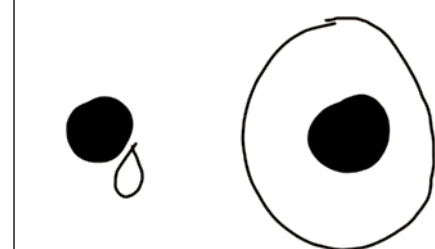
V roce 1924 byla k hlavní budově v jejím sousedství přistavěna Škola architektury, která v současnosti prochází rozsáhlou rekonstrukcí. Dále k AVU patří od roku 1945 prostory již zmíněné Moderní galerie ve Stromovce, kde nyní sídlí grafické a restaurátorské ateliéry. V minulosti zde vznikla například plastika hřebce Arda, který stál modelem sochaři J. V. Myslbekovi jako základ pro pomník sv. Václava na Václavském náměstí.

Pod křídla AVU spadá také ateliér přípravného studia v ulici Jana Zajíce 27. Dříve tyto prostory sloužily jako osobní ateliéry pedagogů sochařských oborů. V sedmdesátých letech se staly sídlem mozaikářských a gobelínových dílen. Dnes se této přípravce neřekne jinak než Zajícovka a probíhá zde výuka kresby a modelování pro první ročníky. Léta se tradovalo, že tyto ateliéry vznikly u příležitosti výstavy sochaře Augusta Rodina. Na základě výzkumu AVU byl však tento mýtus vyvrácen: ateliéry vznikly až po roce 1903. Rodin v Praze nicméně v roce 1902 byl a o jeho návštěvu se zasloužil Josef Mařatka (1874-1937), žák J. V. Myslbeka, který u Mistra (Rodina) v Paříži studoval. Ostatně Mařatka měl svůj ateliér také na Sedmičce, a to v ulici Na Výšinách 12.

Umělecký úkryt

Ateliérů se v naší čtvrti nacházela a stále nachází celá řada. V dobách normalizace je vybraným absolventům zajišťoval Svaz

českých výtvarných umělců. Jeden z takových ateliérů bychom našli ve Sládkově 9, kde tvořil malíř, grafik a ilustrátor Josef Jíra (1929-2005), jenž byl jedním z účastníků výstavy Expo 58 v Bruselu. V době, kdy se na svah letenského kopce stěhoval československý pavilon Expa, jiné umělecké dílo dalšího absolventa AVU odtud mizelo - Stalinův pomník postavený dle návrhu sochaře Otakara Švece (1892-1955), žáka Josefa Václava Myslbeka a Jana Štursy vyletěl na podzim 1962 do povětří. Pozadí vzniku památníku připomíná film Monstrum z roku 2017. Ačkoliv socha Stalina asi zůstane nejznámějším dílem Otakara Švece, za zmínku stojí i jeho futuristická bronzová socha jezdce na závodním motocyklu s názvem Motocyklista (Sluneční paprsek), která je nyní ve sbírce Veletržního paláce. Jen pro zajímavost dodejme, že plastika se odlévala ve slévárně Franta Anžý v ulici U Průhonu 40.

PO STOPÁCH ARCHITEKTŮ

Architektura se stala součástí osnov na AVU již v roce 1842, na škole tak působily významné postavy jako Jan Kotěra, Josef Gočár, Jaroslav Fragner nebo po roce 1990 Emil Příkrýl. Sama Sedmička je téměř lexikonem moderních architektonických stylů. Najdeme zde více než tři sta významných staveb například od těchto autorů: **Kamil Roškot** (1886-1945) – student architektury u J. Kotěry, architektonicky se podílel na staré budově Ministerstva vnitra Nad Štolou 3 a o pár kroků dále je jeho dílem i dům v Čechově ulici 29. **Jaroslav Gruber** (1905-1959) – Gočárovův žák, navrhl nájemní domy v Ověnecké ulici 23, 25, 27, 35 a 37 a v Haškově ulici 1, 3, 5 a 7. **Eugen Rosenberg** (1907-1990) – autor dvou funkcionalistických domů v Antonínské (421 a 422), dále domů na Milady Horákové 56, v Letohradské 52, v Schnirchově 29, na Ortenově náměstí 9-10 a U Průhonu 16. Svůj ateliér měl ve Veverkově ulici.

Ale zpět na akademii. Právě v jejích útrobách našli někteří profesori i svůj ateliér. Jedním z nich byl Vojtěch Hynais (1854–1925), který na škole působil přes třicet let a jehož malířské štafle v současnosti slouží jako nástěnka ve vestibulu školy. Dalším z uživatelů školního ateliéru byl i malíř Max Švabinský (1873–1962), který jej dostal zdarma k doživotnímu užívání. Oba také působili jako rektori AVU.

Školy ve škole

AVU byla od svého vzniku pouze malířskou školou. První sochařská škola zde vznikla v roce 1896 pod vedením J. V. Myslbeka (1848–1922), jenž byl později několikrát zvolen rektorem celé akademie. K nejvýznamnějším absolventům této speciálky patřil Myslbekův žák Jan Štursa (1880–1925), který se po Myslbekově smrti ujal vedení ateliéru. Jedno z jeho děl – sousoší Práce a Humanita můžeme obdivovat v úpatí Hlávkova mostu. I Štursa se později stal rektorem AVU a s akademií spojil i nešťastný konec svého života, když se v dubnu 1925 u porcelánového umyvadla ve školní pracovně smrtelně postřílil do spánku. Po rekonstrukci budovy bylo umyvadlo odstraněno a dnes v těchto prostorách sídlí studijní oddělení. Na akademii Štursa odchoval celou generaci sochařů, kteří jsou označováni jako Štursova škola.

Radu sochařských děl najdeme samozřejmě i na Sedmíčce. Za zmínku stojí například Sedící žena od Jana Kodeta (1910–1974), která byla na Letnou přesunuta v sedmdesátých letech z Vojanových sadů, či zrestaurovaná betonová plastika s totožným názvem od sochaře Petra Šturmy (1930–1995), kterou naleznete ve Stromovce. Zapomenout bychom neměli ani na sochu Hokejisty od Zdenka Němečka (1931–1989), která od roku 1985 zdobí vchod zimního stadionu na Výstavišti a byla sem umístěna na počest hokejového šampiónátu v roce 1972, který zde československý tým vyhrál po triadvacetileté pauze.

STOPY REKTORŮ

Jan Kotěra (1871–1923) navrhl v ulici U Akademie Školu architektury, je také autorem Suchardovy vily ve Slavíkově ulici v nedaleké části Bubenče. **Josef Gočár** (1880–1945), Kotěrovův žák, který budovu Školy architektury dokončil. Navrhl také čínžovní rohový dům u Hlávkova mostu v ulici Bubenská 3 a čínžovní dům v Heřmanově ulici 9. **Vratislav Nechleba** (1885–1965) byl rektorem celkem čtyřikrát a žil v Kamenické 39. **Jaroslav Fragner** (1898–1967) stojí například za architektonickým pojetím planetária.

Co malují, to milují

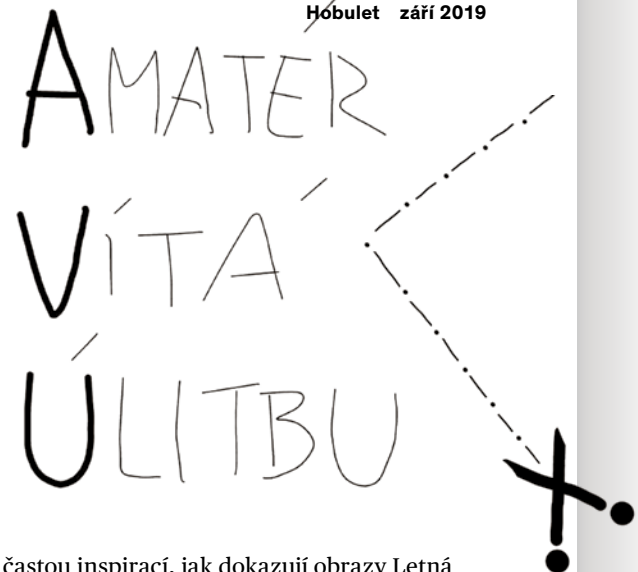
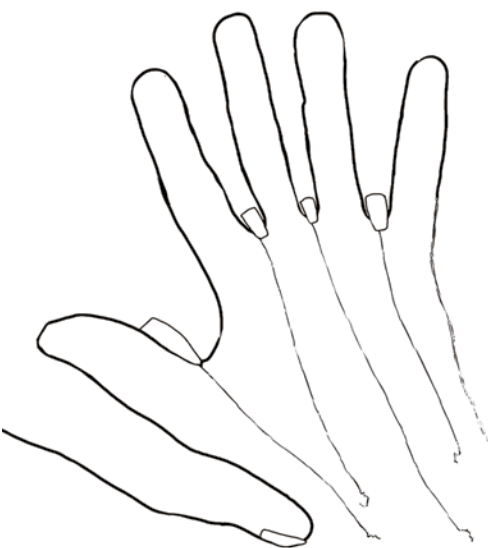
Sportovní tematika se samozřejmě promítla i na malířská plátna. Letná a fotbal patří již více než sto let nerozlučně k sobě, což dokládají obrazy jako Fotbal (1901–1902) od malíře a fanouška Slavie Miloše Jiráňka (1875–1911), který ve svém díle několikrát zachytil právě fotbalové zápasy na Letenské pláni. Podobným fotbalovým nadšencem byl i profesor AVU Jan Preisler (1872–1918), který se prý právě kvůli fotbalu na Letnou přestěhoval. Část umělců, pro něž byl sport uměleckou inspirací, se mu ve volném čase také oddávala. Například profesor AVU Jiří Načeradský (1939–2014), který často maloval běžce, cyklisty a krasobruslaře, za studií rád běhal ve Stromovce s malířem Jiřím Sopkem (1942), pozdějším rektorem AVU.

V osmdesátých letech 20. století se kolem sochaře a malíře Jiřího Sozanského (1946) vytvořilo sdružení výtvarníků a přátel boxu s názvem Box art. Spojení sportu a umění však na půdě akademie začalo kličít ještě o několik desítek let dříve. Někteří absolventi spolu s filmaři založili v roce 1962 recesistický klub s názvem Paleta vlasti, který byl původně amatérským hokejovým týmem. Následně organizovali divadelní představení, automobilové rallye, kostýmní plesy na jedě a jiné vylomeniny. Kupříkladu během jednoho z happeningů s názvem Snídaně v trávě si nechali letadlem shodit obložené housky. Jedním z členů klubu byl i sochař a profesor AVU Hugo Demartini (1931–2010), který žil na Sedmíčce a vytvořil také jižní bránu zahrady Trojského zámku.

Akademie se otiskla i do podoby trojské zoologické zahrady. Konkrétně do pavilonu Indonéská džungle, kde je instalováno 19 výtvarně pojatých umělých stromů a nespočet lián. Za dílem stojí tři absolventi akademie – Lukáš Rittstein (1973), Barbora Šlapetová (1973) a Michal Gabriel (1960), který je také autorem reliéfů dvou obličejů zdobících vrata Veletřzního paláce.

Pár kroků do práce

Na Sedmíčce našlo mnoho umělců i svůj domov. Kupříkladu malíř Antonín Slaviček (1870–1910), který byl v necelých třiceti letech pověřen vedením krajinářského ateliéru, žil a tvořil v ulici Dobrovského 9 a Letná mu byla

častou inspirací, jak dokazují obrazy Letná v dešti (1902), Ovenecká ulice (1904) či Praha z Letné (1908). A nebyl jediný.

Ilustrátor Vladimír Fuka (1927–1977) namaloval ve spolupráci s dalšími umělci obrazy Provozochodci na Letné (1951) či Na Letenské pláni (1952). Ve svém bytě na Letenském náměstí pak v 50. letech s přáteli pracoval na svém výtvarném deníku, v němž pomoci výtřížků, skic nebo kreseb zachycoval atmosféru doby. Torzo těchto záznamů pod názvem Deník 1952 vyšlo v roce 2010 a získalo nominaci na cenu Magnesia Litera. Dalšími obrazy z našich ulic jsou například Svačina na Štvanici od Karla Postla, Vesnice Bubenec od Antonína Mánesa či Čtvrtek ve Stromovce od Viktora Barvítia.

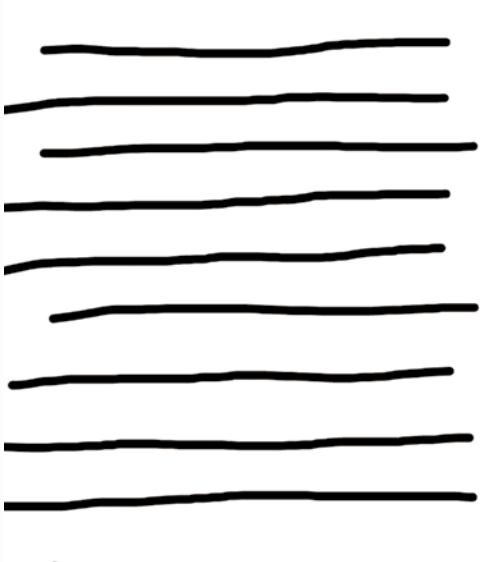
Že tu jmenujeme jen samé muže? Ženám byla totiž studia umění zapovězena. Od začátku dvacátého století směly řádně studovat pouze na lékařské a filozofické fakultě. Akademie se ženám otevřela až po vzniku československé republiky, podobně jako nedaleká právnická fakulta. Jednou z prvních absolventek AVU byla malířka a sochařka Vlasta Vostřebalová-Fischerová (1898–1963), která studovala u Vojtěcha Hynaise a Jana Štursy. Ateliér měla v Malířské 9, kde nejen tvořila, ale také několik let žila. Její rané práce z dob studia jsou jak jinak věnovány Letné, Stromovce a Troji.

Bujaré oslavy

Výše zmíněné osobnosti a jejich díla jsou pouhým zlomkem stop, které akademie na Sedmíčce zanechala. Mnohem více se dozvíte v knižním průvodci s názvem 220 míst AVU, ježž akademie vydává u příležitosti svých letošních narozenin. Každé z 220 zastavení je v knize doplněno ilustracemi, kterých se ujali současní i bývalí pedagogové, absolventi a studenti školy. Sami studenti mohli i navrhnout místa, jež jsou pro ně ve vztahu ke škole důležitá. Kniha je rozdělena do osmi okruhů a nabízí procházky po architektuře, významných domech, dílech ve veřejném prostoru i vnitřních prostorách AVU. Křest knihy proběhne při slavnostním zahájení oslav 1. října v hlavní budově AVU. Kniha bude následně v prodeji, jak přímo na Akademii, tak i na pultech knihkupectví.

220 let své existence si chce AVU připomenout, jak se na takové výročí patří. Oslavy započnou s novým akademickým rokem v prvním říjnovém týdnu a potrvají až do druhé poloviny prosince. „Události jsou rozloženy do sedmdesáti dnů a vychází nám to na

tři události denně. Jednat se bude o robustnější akce, kam spadá například imatrikulace studentek a studentů prvních ročníků studia na AVU, a dále pak vernisáže výstav připravených k danému výročí, společenské akce či postupné odhalování zajímavých informací z archivu AVU nejen na sociálních sítích,“ prozrazuje současný rektor AVU Tomáš Vaněk. V rámci oslav proběhnou také komentované prohlídky Prahy 7, těšit se můžete i na performance, ples v KC Domovina, tematický večer filmů v Bio Oko, přednášky a mnoho dalšího. Více se o programu oslav dozvíte na internetových stránkách www.avu220.cz.

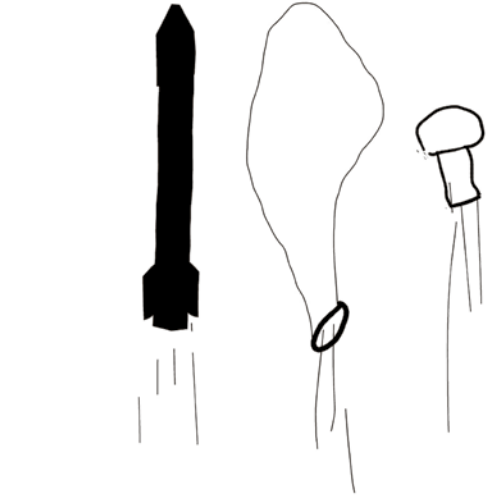

Na návštěvu do AVU

K dnešnímu dni bránu školy opustilo více než 4300 absolventů. V současné době je na akademii možné studovat intermédiá a nová média, malířství, sochařství, grafiku a kresbu, architektonickou tvorbu či restaurování výtvarných uměleckých děl malířských nebo sochařských. Tato rozmanitá nabídka oborů je především výsledkem koncepční reformy, o kterou se v devadesátých letech zasloužil bývalý rektor a profesor AVU Milan Knížák a sbor nových pedagogů, do něhož krom jiných patřil i již zmíněný Hugo Demartini, Jiří Načeradský či Jiří Sopko. Vedoucí pedagogkou se v devadesátých letech stala také

SYMBOLY AVU

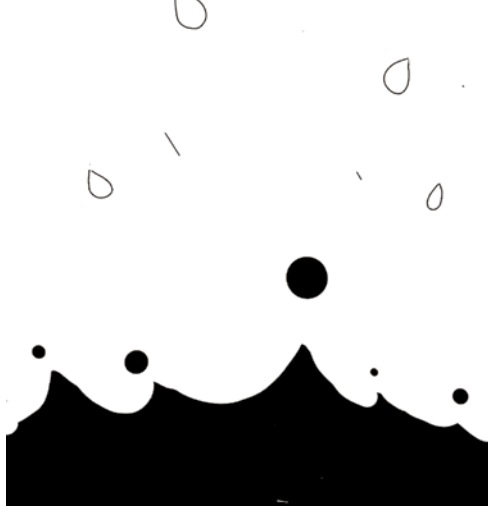
Minulý rok vyhlásila AVU soutěž na novou vizuální identitu školy, která by jasněji vyjadřovala hodnoty a vize, kterými škola žije dnes a které mají přesah do budoucnosti. Vizuál, ježž navrhlo vítězné grafické studio 20Y Designers (stejně studio, které již pátým rokem tvoří grafickou podobu Hobuletu), je založen na speciálním fontu – AVU Variable, tedy kompletní sadě znaků abecedy jedné velikosti a jednotného stylu, ježž každé písmeno, číslice i znak obsahuje ve větší či menší míře symbol srdce. Dosavadní znak AVU, který v devadesátých letech navrhl tehdejší rektor Milan Knížák (1940), se skládal ze stylizovaného heraldického českého lva s modrými srdíčky na končetinách, hlavě a hrudi. Nový font si můžete zdarma stáhnout a sami ho i ve svém počítači používat.

první žena profesorka Jitka Svobodová, která vedla výuku v ateliéru Kresby. „AVU prochází v posledních pěti letech další reformní fází ve způsobech výuky, přístupech k ekologickým a etickým otázkám ve vztahu k současné společnosti. Ve srovnání s minulostí je ve vedení ateliérů i školy jako instituce mnohem více žen umělekň a teoretiček než dříve. AVU si pěstuje velmi svobodné a otevřené prostředí ve vztahu k pojmům rovnosti a sociální empatie,“ dodává Tomáš Vaněk.

Do přeci jen mírně uzavřeného světa akademického umění však můžete proniknout i mimo narozeninové veselí. V hlavní budově najdete i Galerii AVU, kde několikrát do roka probíhají výstavy studentů, absolventů, ale i přizvaných hostů. K vidění jsou poté od pondělí do pátku od 10 do 18 hodin. Každé léto pořádá AVU letní akademie malby a sochy nejen pro dospělé a během roku i vybrané přednášky pro veřejnost. V útrobách hlavní budovy také sídlí restaurace – Klub AVU, kde se běžný smrtelník může najíst a napít. V čase klauzur, tedy výstav prací aktuálních studentů akademie, které probíhají dvakrát do roka (většinou v lednu a v květnu), se pak právě v těchto prostorách nejvíce mísí svět pozorovatelů umění a těch, kteří jej vytvářejí.

Ve slunných dnech během školního roku si pak můžete posedět na zahrádce klubu či navštívit i zadní stranu školy a skrze prosklené stěny nakouknout do tvůrčího procesu. Právě tato zadní strana budovy je pro rektora Tomáše Vaňka oblíbených místem na AVU. „Má v sobě klid a živost zároveň, vyjadřuje faktickou prostupnost a vstřícnost, jak pro sluneční paprsky, pro pohledy těch, co pracují uvnitř, tak i všech kolemjdoucích.“ A které místo na AVU je to vaše? ●

AVU NA PLÁTNĚ

Dokumentární film Restaurátoři na Mostecku (1967) zachycuje restaurátorskou metodu školy profesora Slánského (1900–1980), který ji na AVU založil. Následujícího roku vznikl film Nejkrásnější věk, režiséra a absolventa sochařství Jaroslava Papouška (1929–1995), jehož děj i zasazení do prostředí sochařského ateliéru vychází přímo z jeho studentské zkušenosti. Nový film o akademii ve vztahu k fenoménu talentu by se měl začít natáčet letos na podzim.

SEDMÍČKA UMĚLCŮM

Radnice poskytuje od roku 2018 mladým absolventům takzvané startovací ateliéry, které se nacházejí v nejvyšším patře budovy v ulici Františka Křížka 38. Ateliéry nesou in memoriam jméno malířky a pedagožky Šárky Trčkové (1965–2015), která zde sama tvořila. Další ateliéry se nacházejí v Pražské tržnici v halách č. 14 a 18, kde tvoří například Jan Kaláb (1978). S absolventy, studenty i odbornými asistenty AVU rád spolupracujeme také prostřednictvím časopisu Hobuleť. V minulosti mu vtiskli svůj rukopis například Ondřej Basjuk (1983), Josef Bolf (1971), Svetlana Fialová (1985), David Böhm (1982), Jiří Franta (1978), Eva Kotátková (1982), Jiří Kovanda (1953), Marek Meduna (1973) aj. Ostatně tento text o akademii ilustroval sám rektor Tomáš Vaněk (1966).

CO JE PRO MĚ AVU?

„Dnes je samozřejmě chápání výtvarného umění, koncept výuky a zejména používané techniky a technologie zcela odlišné od dob slavných mohykánů Hynaise a Myslbeka. Ale jedno zůstává společné, úsilí vytvořit co nejlepší podmínky k rozvoji talentovaných zájemců o umění. Letmé listování almanachy a registry nám nemilosrdně připomene, že sice jenom tak deset umělců za generaci s odstupem času na umělecké scéně opravdu obstojí a dnes něco znamenají, ale i ti ostatní učitelé a absolventi přispěli nepominutelně k rozlivu pestrého a různorodého světa umění a k humanizaci a kultivaci společnosti. A snad akademie čestně dostála své roli i po zásadní reformě v roce 1990 a ovlivnila i atmosféru čtvrti, ve které již po léta na ‚bubenečském Montmartru‘ působí,“ říká historik umění Jiří T. Kotalík, bývalý rektor AVU, který v čele akademie zasedl dokonce třikrát a působí zde již téměř čtyřicet let.

„Při slově AVU se mi vybaví ženský charakter daného slova, vždy je to ta AVU, ta alma mater, ta škola, ta instituce, ta budova, ta výuka, ta vůle, ta empatie, ta chuť, ta drzost, ta síla,“ zdůrazňuje současný rektor Tomáš Vaněk.

„Na AVU jsem poprvé vstoupil ještě jako středoškolák podívat se na klauzury. První a nejsilnější dojem byla vůně v hlavní budově. Do té jsem se zamiloval a věděl, že chci na tu školu chodit. Neomrzela mě za celou dobu studia a fascinuje mě i teď, když na AVU dokončuji doktorský program. Možná by se měl otevřít nový ateliér zaměřený jen na vůně,“ vzpomíná umělec David Böhm, který od června 2015 připravuje v Hobuletu stránku pro děti.

Více o akademii a programu oslav zde: www.avu.cz, www.avu220.cz

Před čtrnácti lety začal spolupracovat s divadlem Alfred ve dvoře a prakticky jej už neopustil. Jan Dórner se postupem času stal z osvětlovače scénografem, hudebníkem, hercem a především jedním z kolektivu tvůrců souborů Handa Gote a Wariot Ideal, které spoluutvářejí novou vizi divadla Alfred ve dvoře.

Text – Natalie Kolláriková Foto – Matyáš Cigler

Umělci by měli být řemeslníci

Máte rád tmu?

Mám. Živím se i jako osvětlovač, takže tmu mám hodně rád. Teprve ze tmy se dá vytvořit nějaká světelná nálada, která k divadlu patří. Bez tmy to nejde, tma je základ světla.

Jak jste se ke světlům dostal?

Když jsem byl mladší, tak někteří moji vrstevníci studovali taneční školy. Když měli vystoupení, potřebovali někoho, kdo jim to bude svítit, a tak řekli mně. Věděli, že už s tím mám nějakou zkušenost. Občas jsem totiž svítil v ochotnickém divadle, kde je můj tatínek ředitel. Než jsem nastoupil ke světlům do Státní opery, pár let jsem studoval a pracoval ve filmových ateliérech na Barrandově u výroby filmových dekorací. Postupem času jsem se dostal k větším projektům. Nyní svítím tanec, balet i operu. Ale hlavně jsem zakotvil v dvou divadelních skupinách – Wariot Ideal a Handa Gote, které vytvářejí netradiční divadelní tvary a podobně pracují i se světlem.

Máte svůj vlastní světelný rukopis?

To úplně nevím, to by asi musel říct někdo jiný. Já si myslím, že ne. Spíš mám filozofii, jak to svítit. Přemýšlím o tom, aby to korespondovalo s představením. Snažím se neopakovat, ale to samozřejmě není možné. Jsou nějaké fyzikální zákony, které osvětlovače omezují, ale snažím se, aby to bylo pokaždé jiné a bavilo mě to. Občas si dávám rád nějaké překážky nebo úkol. Neznamená to, že bych ho musel splnit, ale pomůže mi, osvobodí mě. Když se zúží manévrovací prostor, tak je to podobné, jako když voda teče úzkým korytem. Najednou teče rychleji a může z toho vzniknout víc lepších věcí.

Když se řekne osvětlovač, lidé si asi představí chlápka v modrém plášti s baterkou, schovaného v kabině, kde tahá za páky, a na jevišti se jako zázrakem rozsvěćují světla... To je taková představa z padesátých let. Samozřejmě v té době nebylo tolik technických

možností, spousta věcí jinak ani nešla udělat, ale například scénograf Josef Svoboda v té době vymyslel nový typ světloometu, který se jmenuje nízkovoltová rampa, ale po celém světě se jí neřekne jinak než svoboda. Je hezké, že osvětlovači na druhém konci planety znají slovo svoboda, byť nevědí, že v našem jazyce to znamená i ještě něco jiného. V dnešní době se naši profesi vzletně říká light design, tedy světelný design. Před dvaceti lety bylo v divadelním programu napsáno: světla řídil. To je mi vlastně sympatické. Já to označení light design nemám rád, raději říkám osvětlovač. Nicméně je pravda, že light designér není jenom ten, kdo tahá za páky, ale je i výtvarník.

Je světlo v divadle důležité?

U činoherního představení, kde si tři herci povídají v jednom pokoji, na light design není nikdo zvědavý. Diváci chtějí vidět herce, a protože se tam hodně mluví, je potřeba jim vidět na pusu. Je dokázané, že když někomu vidíte na pusu, tak mu lépe rozumíte, než když ho jenom slyšíte. Když jsem pracoval v Divadle v Dlouhé, tak měl pan Tábořský přání, aby i on viděl svému kolegovi do očí, protože prý nemůže hrát dobře s někým, komu do nich nevidí. Vnímání světla jako důležité složky představení se k nám ale dostalo přes taneční divadlo, kde je mnohem důležitější tělo a pohyb a se světlem se tam dá zvláště pracovat. Světlo se vlastně stává scénografií. Když se použijí různé úhly světelného paprsku, tak se dá tanec zvýraznit, je možné dokonce zlepšit výkon tanečníka. Světlo jej může dramaticky podtrhnout a i zkrásnit. Já říkám, že světlem se dá malovat.

Poznáte špatně nasvícené představení?

Někdy můžu být na vážkách, jestli to takhle bylo správně, nebo se něco pokazilo, což se samozřejmě stává, je to živá práce a chyby se dějí. Ale na první pohled poznám, když někdo něco odfláknul. Myslím si ale, že diváci to nepoznají. Spíš podvědomě vnímají, jestli

se jim to líbí, nebo ne. Divák si totiž ani nemusí všimnout, že se tam stala nějaká světelná změna, ale povědomě mu ta informace prošla hlavou. Ale není to tak, že by divák seděl a říkal si, teď to byla pěkná světelná změna. Takhle v divadle nikdo kromě osvětlovačů nepřemýšlí. Alespoň myslím.

Co je noční můra osvětlovače?

To je různé. Třeba že během představení usne. To se někdy může stát, že začne klimbat u čtyřhodinového Wagnera a prosvihne světelnou změnu. Nebo že mu někdo kopne do reflektoru a on se to nedozví. To pak světlo může svítit třeba do opony, což bude v lepším případě jen nehezké, v tom horším může začít i hořet. Já mám občas sny, že mi něco nefunguje a nedá se s tím nic dělat. Když totiž pracujete se starými technologiemi, tak se často něco pokazí, s tím se musí počítat. Každé místo na jevišti mám pro jistotu nasvícené z více stran. Nejen proto, že je to tak hezčí a plastičtější, ale i z důvodu, že se bojím, že mi někde praskne žárovka. Když se totiž díváte na jeviště a nic tam není vidět, je to dost divné. (smích)

Historie Alfreda

Divadlo mimů Alfred ve dvoře vybudoval v roce 1997 mím, choreograf, režisér a pedagog prof. Ctibor Turba. V březnu 2001 prostor pronajal spolku Motus, který zde sídlí dodnes. Divadlo Alfred ve dvoře je jedním z mála zcela nových divadel, která ve 20. století v Praze vznikla tzv. na zelené louce. Autory budovy jsou architekti Jindřich Smetana a Tomáš Kulík. Budova má charakter zahradního divadelního pavilonu, díky svému vzezření bývá označována také jako železný fotoaparát. Na komentovanou prohlídku s architekty můžete zajít v rámci letošního Dne architektury 5. října od 13 hodin.

Vnímáte světlo víc jako umění, nebo jako technickou profesi?

U mě je to spojené. Ale jinak těžko říct. Nevím, jestli vnímám činoherní herectví jako řemeslo, nebo jako umění. Myslím si, že u spousty herců je to těžké řemeslo, které není jednoduché, a je možné, že když se něco nějak udělá, tak je to najednou umění. Umělci by měli být řemeslníci, měli by znát technologii, postup. Je to podobné, jako když se moje babička podívala na moderní umění a řekla, že by to taky uměla načmárat. Ale ono to tak není. Já si myslím, že Picasso uměl namalovat hezkou krajinku s jelínkem a mašinkou, ale zkrátka to tak nedělal. Maloval jinak, ale barvy a štětec ovládal. Světlo v představení je umělecká složka. V Národním divadle se tomu říká technicko-umělecké složky. Ani tam to neoddělují, a když to neoddělují v Národním, neodděloval bych to taky. (smích)

Kde se dá u nás světlo studovat?

V Brně na Janáčkově akademii múzických umění mají myslím magisterské studium při oboru jevištní technologie. A v Praze vznikl před deseti lety Institut světelného designu, kde občas přednáším. Formou workshopů tam mohou zkušenosti nabírat divadelní technici, ale i veřejnost.

Co tam učíte?

Přednáším základy svícení. Vždy začínám přemýšlením o světle. Ukazují například obrazy Vermeera a dalších holandských mistrů, kteří se světlem pracovali a občas i švindlovali. Pak mluvím o chromatičnosti, o teplotě světla. Uvedu příklad: když je krásný slunečný den, většina lidí by řekla, že je krásné teplé, možná žluté světlo. Jasně polední světlo má ale teplotu 6000 kelvinů, modrá obloha až 12 000 kelvinů. Takže je studené, protože takové spektrum obsahuje hodně modré barvy. Kdežto svíčka nebo obyčejná žárovka má teplotu jen 2000 až 3000 kelvinů. Obsahují mnohem méně modré a mnohem více červené barvy. Proto působí tepleji, jejich světlo je žlutější, ačkoliv je vlastně studenější. Je to složité. (smích)

Dörner na jevišti

Po tři zářijové dny Handa Gote opět otevírá v Alfredu ve dvoře dva staré sešity s poznámkami a pokouší se znovu natočit film Jana Dörnera, kterým hodlal zahájit svou kariéru filmaře. Film zůstal nedotočený a jediný filmový materiál byl nešťastnou náhodou zničen. Po filmu tak zbyly opravdu jen dva sešity s poznámkami a samozřejmě stopa v paměti tvůrce, ze které se soubor tuto filmové-divadelní rekonstrukci pokouší vytvarovat. Představení Dva sešity je na programu od 9. do 11. září od 20 hodin.

Dočetla jsem se, že si světla často i sám vyrábíte...

Ano. Pracuji ve velkých divadlech a tam se občas věci vyhazují anebo přirozeně rozbíjejí. Jednou jsem si například z plechovky od benzinu udělal „čumák“ objektivu, kam jsem pak dal čočku právě z vyhozeného nefunkčního reflektoru. Ta čočka byla z inteligentního světla, které v době pořízení stálo statisíce korun, a já jsem jí tak dal novou funkci.

To jsou tahle světla tak drahá?

Ta hýbaci, kterým se říká inteligenty, stojí například jako levné auto. Pak jsou samozřejmě stejná světla jiné kvality, kterým se u osvětlovačů říká čína. Jsou levná, ale nesvíí tak dobře. Inteligenty ale do malých divadel, jako je třeba Alfred, nejsou vhodné. Mají totiž většinou silné výbojky a větráky kvůli chlazení, které hodně hučí. Nová, ledková světla už tolik nehučí, protože se nemusí tolik chladit, ale jsou drahá a já je navíc nerad používám. Ve velkém divadle je to super, ušetří to práci, ale já rád svítím konvenčními světly, s klasickou halogenovou žárovkou.

Vyráběl jste si věci už odmala?

To nevím. Možná motokáru ze starého kočárku. (smích) Ale že bych si doma pájel a byl malý elektrotechnik, to ne. Já si věci dokážu udělat sám, ale spíš tak, že vezmu něco starého a udělám z toho něco, co trochu jinak funguje. Občas se mi sejde i nějaké množství věcí, které někde posbírám, to mi v další práci pomůže. Většinou je sháním na blešáku nebo na internetových bazarech. Občas se dozvím, že se někde něco vyhazuje, a nepohrdnu ani věcmi z velkoobjemových kontejnerů. Ty jsou ale už dneska většinou hlídané a nesmí se z nich nic brát. To je škoda.

Takže doma máte takový malý sklad...

Manželka by vám řekla, že mám doma jenom sklad. (smích) Těch věcí je opravdu hodně, ale teď sdílím sklad s několika dalšími kolegy, kteří mají i dílnu. Máme se tam všichni moc rádi a z gramofonu posloucháme Petra Spáleného, Pavla Bobka a další parády. Oni si půjčují věci od nás a my zase od nich tu dílnu, takže se nám ještě lépe vyrábějí rekvizity. Do představení od Handa Gote a Wariot Idealu si věci většinou vyrábíme sami. Máme pravidlo, že na jevišti není nic, co se nepoužívá. Netahá se tam nějaká dekorace, jen proto, že je hezká. Máme rádi ošuntělé věci a staré technologie. Zároveň pracujeme hodně s počítači a videem, takže z téhle kombinace občas vzniká takový zvláštní futuristický retro styl.

Postupem času jste se od světelného pultu a rekvizit dostal až na jeviště...

Ano. Teď v představeních více hraji, než svítím. Kupříkladu Handa Gote ctí pravidlo, že v divadle se nemá nic skrývat, takže i technici, kteří jsou v běžném divadle divákům skryti, tu sedí rovnou na jevišti. Není to samozřejmě všude, někdy se to k představení úplně nehodí, ale často to propojujeme a pak už není poznat, kdo je technik a kdo performer. Další pravidlo je, že každý dělá i to, co neumí. Časem jsem tedy musel začít hrát a třeba i zpívat. Na přípravě představení pracujeme všichni dohromady, nemáme jednoho autora

Nové otěže

Letos v lednu nastoupil do vedení divadla Alfred ve dvoře kolektiv tvořený soubory Handa Gote a Wariot Ideal vedený Tomášem Procházkou a Marií Cavinou. Dramaturgie divadla naváže na jeho předchozí směřování, nicméně se ještě více zaměří na propojení divadla s audiovizuální scénou. Pravidelně se budou také promítat drobné vizuální skvosty na setkání filmových fajnšmekrů s názvem 8mm/16mm – nejbližší promítání jsou 6. září a 12. října. Několikrát do měsíce máte také možnost přivést do Alfreda i vaše ratolesti na pohádku. V říjnu se v divadle odehraje přehlídka nezávislých slovenských tvůrců v rámci programu Alfredvedvore.sk. Následující měsíc se objeví na programu tři premiéry a také se znovu uskuteční oblíbená oslava Dne mrtvých. → www.alfredvedvore.cz

nebo režiséra. Tomu se snažíme vyhnout. Společně zjišťujeme, co všechno téma představení obsahuje. Napišeme třeba dvacet tisíc malých papírků s různými nápady, co se v tom představení stane, a ty pak přeskupujeme, dopisujeme nebo vyhazujeme.

V Alfredu ve dvoře se začátkem roku změnilo vedení. Jaký je „nový“ Alfred?

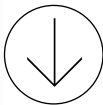
Alfred je prakticky nonverbální divadlo. Je hodně výtvarné, hudební a tematické. Skupiny, které tam hrají, se většinou vyjadřují jinak než slovem. Já tomu říkám nové divadlo. A tomu je potřeba být trochu otevřený. Lidi jsou často překvapení, že představení nerozumějí, a pak se mě ptají, o čem to bylo. Když se jich zeptám, zda se jim to líbilo nebo zda to na ně nějak zapůsobilo, často odpoví, že ano, ale pořád chtějí vědět, o čem přesně to bylo. Jednou jsme hráli na Slovensku a po konci za mnou přišel jeden z diváků a říkal, jak byl nadšený, jak se mu to líbilo, ale vzápětí se mě zeptal: „A co to bylo? V tom představení byli bezdomovci nebo to bylo postapokalyptické? Protože postapokalyptické to mám rád, ale bezdomovce ne.“ A já mu odpověděl, že to bylo to první, a on byl spokojený. Ale kdybych mu řekl opak, šel by domů našťvaný. Takhle tenká čára v tom vnímání občas je. On to představení nějak přečetl, ale tohle mu vrtalo hlavou. Já to taky nevím. Mně na tomhle nezáleží. Ale jemu ano.

Je to tým, že lidé dnes mají potřebu všemu rozumět?

Přesně tak. Dnes přijdou lidi do galerie a části z nich připadá divné, že na ně mrká nějaké video, ale dál to neřeší. Já tomu občas taky nerozumím, ale když tomu tak je, snažím se to na sebe nechat působit. Ale pak lidi přijdou do divadla a mají pocit, že musí neustále všemu rozumět. V galerii takový pocit úplně nemají. V divadle ano. Není ale potřeba všemu rozumět. Je to hloupost, nerozumíme spoustě věcí, tak proč musíme nutně rozumět divadlu?

Jak dlouho už bydlíte Sedmičce?

Sedmým rokem. Přestěhoval jsem se k manželce, která tu bydlí mnohem déle. Já jsem se narodil přes řeku. Manželka dřív dělala provozní právě v Alfredu ve dvoře, kde jsem ji i potkal. Líbí se mi tu. Mám tady své zamílované divadlo. Alfred je pro mě stěžejní místo. ●

Jan Dörner (*1975)

se jako světelný designér, scénograf, amatérský filmař, tvůrce a příležitostný herec podílí na mnoha složkách tanečních, pohybových i činoherních představení. Světlu a jeho využití v divadle se věnuje víc než půlku svého života. Vytvořil světelnou dramaturgii jak k operám, tak i k mnoha představením alternativní scéný a poslední roky přednáší na Institutu světelného designu. Při divadelní práci se snaží o propojení zastaralých přístrojů s moderní technologií, hledá cesty k nestandardnímu svícení a přetváří šrot, kovový odpad a pozůstatky elektroinstalací v netradiční světlomety. Je členem divadelních skupin Handa Gote a Wariot Ideal.

Novinky ve Veletržáku

Veletržní palác bude ve čtvrtek 19. září opět prskat ve švech a v rámci tradičního Grand Opening nabídne čtyři nové výstavy. První z nich představí dílo Milana Grygara, a to měsíc před jeho 93. narozeninami. Velkolepá přehlídka tohoto poválečného umělce uvede jeho akustickou kresbu, v níž spojuje optické a akustické umění. Další novou výstavou je Tušení stínu malíře Josefa Bolfa, jež představí jeho obrazy z posledního roku. Ty jsou jakýmsi sjednocením řady motivů a témat, kterým se Bolf v minulosti věnoval a která nikdy zcela neopustil. V nových dílech se také vrací k technice škrábaných obrazů. Architektura jako oblek? Tělo jako prostor? Tkanina jako přízpůsobivá kůže humanoida? Projekt s názvem The Jumpsuit Theme od Sary Enricové ukazuje upadající tělesnost okolního světa a nutí k zamyšlení nad bioetikou a anatomii morálky. V Prezidentském salonku uvidíte textilní a malované objekty, které představí tělo v éře chirurgických experimentů. Jedenáctá kapitola projektu Moving Image Department naopak inscenuje zvukové vibrace a vjemové preludy a vede návštěvníky k naslouchání tichu obrazu. Slavnostní vernisáž všech výstav proběhne ve čtvrtek 19. září od 19 hodin a navštívit je můžete až do 5. ledna. ●
→ www.ngprague.cz

My lidé

Dokážete si představit, že by tu s námi žilo třeba ještě dalších pět druhů lidí? Někteří by byli menší, slabší, ale neskutečně inteligentní. Někteří méně chytří, ale velmi silní. Jenže vedle nás Homo sapiens žádný jiný nám podobný druh nepřežil. Proč? Tyto otázky převádí do své nejnovější inscenace s názvem Panthera taneční soubor 420People. Představení je inspirováno současným bestsellerem Sapiens od izraelského historika Juvala Noacha Harariho, který pojednává o úchvatném a zároveň děsivém příběhu lidstva, o nelítostné krutosti, síle a inteligenci živého tvora. Na obě premiéry expresivní taneční show v choreografii Václava Kuneše můžete zajít 10. a 11. září od 19.30 hodin do holešovické La Fabriky. ●
→ www.lafabrika.cz, www.420people.org

Čím blíž tím dál na Miladě

Nová výstava v Galerii na Miladě představí výběr z prací Alžběty Rajchlové, která je v současné době studentkou druhého ročníku Akademie výtvarných umění v Praze v ateliéru malířství u Josefa Bolfa. Ve své tvorbě se věnuje především klasické zobrazivé malbě. V základní myšlence výstavy se Rajchlová zabývá neschopností zobrazit realitu v celé její rozmanitosti, vytvořit dokonalou kopii skutečnosti. Výstava zachycuje především onu roztržitost, přemíru detailů, chaos asociací a ztrátu původního vyznění. Vernisáž se uskuteční 26. září v 16.30 hodin v Informačním centru Milady Horákové 2, kde bude výstava s názvem Čím blíž tím dál k vidění až do 15. listopadu. ●
→ www.antickastvanice.cz

Divadlo dávných dob

Antika se vrací na ostrov Štvanice. Čtvrtá inscenace ze série divadelních plenérových událostí s názvem Antická Štvanice se jako každoročně koná na začátku sezony v exteriéru Vily Štvanice. Série postupně uvádí inscenace antických dramát či her s antickým námětem. Letošní ročník osvěží dosavadní dramatickou nabídku o autorskou inscenaci s názvem Plodnost! Mír! A Bohatství! vycházející z řecké a římské satirické poezie a komedie Mír řeckého komediografa Aristofana. Premiéra proběhne v pátek 30. srpna na štvanickém ostrově a následně se bude hrát každý den až do 9. září, vždy od 20 hodin. ●
→ www.antickastvanice.cz

Druhý život Vendulky V.

Budova železniční stanice Praha-Bubny, ze které bylo za války deportováno na 50 000 pražských občanů židovského původu, se mění na Památník ticha, jehož cílem je hledat cesty veřejného dialogu s velkými příběhy 20. století. Jedním z nich je i osud Vendulky Vogelové, který na základě fotografií Jana Lukase zpracoval po 76 letech Ondřej Kundra. Jeho kniha s názvem Vendulka, útek za svobodou vyšla v březnu 2019 a stala se impulzem pro vytvoření putovní výstavy Druhý život Vendulky V. Vernisáž se uskuteční ve středu 18. září od 17.30 hodin ve druhém patře radnice. Výstavu můžete navštívit do 30. října. ●
→ www.bubny.org

V ohnisku poezie

Anna Kabal-Lendělová (*1938, Vidrička) se narodila do početné česko-rusínské rodiny Vasil a Frosiny Kabalových. Anna Kabal vychodila základní a střední školu ve Vidriče a Bogdanu. Na Užhorodské národní univerzitě vystudovala pedagogiku, ukrajinský folklor a rusínské lidové umění. Už tehdy psala své první verše do studentských časopisů. Dvanáct let učila na různých zakarpatských školách. Dětem často recitovala verše ze svých nových básnických sbírek, které od roku 1966 vydávala knižně i jako přílohu různých periodik. Po smrti svého otce a nevydařeném manželství se s půlroční dcerkou Sněženkou odstěhovala do Československa. Po krátkém pobytu v Kolíně přesídlila do Prahy 7. Díky neúnavnému studiu složila státní zkoušku z češtiny a získala místo učitelky ruského jazyka na jazykové škole Františka Křížka. Po čtyřech letech přestoupila na Základní školu Františka Soukala, dnešní ZŠ T. G. Masaryka na Ortenově náměstí. Po sametové revoluci pracovala až do roku 1999 jako vychovatelka ve školní družině. Anna Kabal-Lendělová píše ukrajinsky pod svým rodným jménem Anna Kabal-Hoverlyanka (Horalka) a dosud jí vyšlo osm sbírek. ●
připravuje Ivana Myšková

Školák našich dní

*Na krku nosí klíče od domova,
odchází ráno do školy...
Koho dnes srdce nezabolí,
vidí-li chlapce zas a znova
nosit tak těžké úkoly?*

*Mateřský jazyk sotva zvládá,
všechny ty háčky, všechna i,
co žije v lese, kvete v sadě
a co se sklízí na poli.
Máma by byla jistě ráda,*

*kdyby znal víc než stačí sám.
On ale myslí na otázky,
na lidské zloby, lidské lásky,
na maminčiny nové vrásky
a rád by letěl ke hvězdám...*

Přeložila Terezia Vymlátilová

Naše Oko slaví!

Zapište si do diáře, že náš souseď Bio Oko v září oslaví své desáté narozeniny festivalem Deset. Od 12. do 15. září se můžete těšit na velkolepou slavnost, chybět nebude ani filmová přehlídka. Od čtvrtka do neděle se budou promítat snímky se sousedskou tematikou, uvidíte legendární film mistra hororu Hitchcocka Okno do dvora i další kultovní snímky: Americkou krásu režiséra Sama Mendese, Bartona Finka od bratrů Coenových a v předpremiéře můžete zhlédnout korejský film Parazit, který získal Zlatou palmu na letošním festivalu v Cannes a je kritikou opěvován jako nejzábavnější vítěz od dob Pulp Fiction. Den D celých oslav proběhne v sobotu 14. září, kdy je na programu sousedská slavnost. Sobotu tak budete moci zklidnit jógou a něco nového se dozvědět při prohlídce kabiny kina s promítači. V rámci oslav se můžete vydat na komentovanou prohlídku kina věnovanou jeho historii a architektuře s historikem umění Richardem Biegelem, během níž vám ateliér Petr Hájek Architekti představí svůj návrh rekonstrukce kina. Dále se můžete vypravit na procházku po Letné s průvodci bez domova ze sdružení Pragulic, vyrobit si domácí kosmetiku a kromě dalších aktivit tu proběhne třeba i animační workshop pro malé diváky. ●
→ www.biooko.net

Dvojice na cestách

Nemocný a rezignovaný Don Quijote, osvěžen energií přítele Sancha Panzy, se vydává na novou pouť a zažívá dobrodružství, která jsou možná jen odleskem vzpomínek na časy minulé. Utíká před posledním souborem svého života s rytířem Bílé lúny. Věrný Panza mu opět stojí po boku v každé chvíli. Oba dva znovu a znovu zažívají dobrodružství, přátelství a nenaplněnou touhu po ideální ženě. Novinka na programu Jatek78 s názvem Don't Quijote, jež se pohybuje na hranici činohry a pohybového a loutkového divadla, je počinem Jiřího Kohouta a Rostislava Nováka mladšího ze souboru Cirk La Putyka a režisérského dua Skutr. Projekt navazuje na jejich předchozí spolupráci. Skutr a Novák totiž společně pracovali na představení La Putyka, na jehož základě vznikl soubor Cirk La Putyka. Inspirací jim nyní kromě osobních vzpomínek a zkušeností autorů byl také román Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha od Miguela de Cervantese y Saavedry. Premiéra se uskuteční v úterý 1. října od 19.30 hodin na Jatkách78 a hra bude na programu i 3., 4. a 5. října. ●
→ www.jatka78.cz

Divadlo utlačovaných

Centrum demokratického vzdělávání odehraje ve Studiu Alta interaktivní divadelní představení od Divadla utlačovaných. Studentka Nasta odejde z Krymu ještě před jeho okupací na stipendijní pobyt do ČR, kde zjistí, že se již nemá kam vrátit, a její život v nové zemi není jednoduchý. Součástí představení bude i publikum, které bude moci měnit děj a tak i životní příběh hlavní postavy. Představení Ztracená můžete navštívit ve středu 18. září od 19 hodin ve Studiu Alta. Vstupné je dobrovolné. Rezervace nutná: sarka@demokraticke-vzdelavani.cz nebo na tel.: 601 166 750. ●
→ www.divadloutlacovanych.cz

Štros jede

Pestrá odpoledne na Strossmayerově náměstí pokračují i v září. V pondělí 2. září předvede ilustrátorka dětských knih Tereza Říčanová svou napínavou pohádku plnou humoru Vlk šedivák. Strhující punkové divadlo nejenom pro malé diváky se sestává z rozpadlých krabic a šílené ilustrátorky, která neváhá metat kozelce a umírat na infarkt. Někdy jí krabicoví herci tak zdívoci, že divadlo skončí úplně jinak. V pondělí 16. září zde vystoupí soubor pouličního divadla Koťátko zkázy s krutou náloží absurdity a humoru. V pondělí 30. září proběhne na náměstí a následně i v uměleckém prostoru Cross Attic akce Performance Crossings /series/ věnovaná médiu performance. Prostor před kostelem zaplní akce thajských a českých umělců. Večerní část v Crossu pak představí umělce z Finska a bude spojena s přednáškou o současném českém umění performance. Představení na náměstí startují v 16.30 hodin. Změna programu vyhrazena. ●
→ www.facebook.com/artdistrictpraha7

UŽITEČNÉ APLIKACE

Mobilní telefony už dávno neslouží jen k tomu, abychom slyšeli hlas někoho, kdo je od nás stovky i tisíce kilometrů daleko. Proměnily se v mnohem víc. Najdou nám nejbližší spoj MHD, připomínají nám narozeniny našich přátel i rodiny a pomáhají zachraňovat a zkvalitňovat životy nás všech.

Záchranka v mobilu

Připojte se k milionu uživatelů mobilní aplikace Záchranka a pomoc budete mít vždy při ruce. Stačí na tři vteřiny stisknout tlačítko v aplikaci a záchranáři ihned vědí, kdo a odkud volá. Zdravotníci o ní mluví jako o největší revoluci od spuštění linky 155. Hlavní výhodou je totiž úspora času při lokalizaci daného volajícího a tedy i místa pro vyslání vozidla záchranné služby.

Navíc v aplikaci najdete i seznam lékáren, pohotovostí či nemocnic, dále pak návod na poskytnutí první pomoci nebo stanice horské či vodní záchranné služby. Rovněž vás aplikace jistí i v dalších zemích – v Rakousku, na slovenských horách a brzy taky v Maďarsku. Letos na jaře spustila aplikace Záchranka ve spolupráci s hlavním městem Prahou systém rychlého varování občanů. Pokud by tedy došlo k nějaké nebezpečné události – třeba hrozily povodně nebo byl zvýšený podíl zplodin v ovzduší, aplikace vás o tom bude informovat.

CHYBÍ VÁM NA TRHU NĚJAKÁ UŽITEČNÁ APLIKACE?

Nadace Vodafone Česká republika patří k významným podporovatelům technologických projektů se sociálním dopadem ve střední Evropě. Podporuje startupové veřejně prospěšné organizace a rozvíjí zejména ekosystém sociálních inovací, které řeší naléhavé společenské problémy s využitím informačních a komunikačních technologií, třeba právě mobilních aplikací. Od svého vzniku v roce 2006 rozdělila přes 200 milionů korun a podpořila tím přes 500 projektů, mimo jiné zaměřených na lidi se specifickými potřebami, zdraví obyvatel či vzdělávání. Máte taky nápad na technologickou inovaci? Neváhejte nám napsat na nadace@vodafone.com, www.nadacevodafone.cz

Text – Veronika Řídelová z Nadace Vodafone a Oddělení komunikace ÚMČ Praha 7

Radnice Prahy 7 se dlouhodobě snaží podporovat péči o zranitelné spoluobčany – ať už to jsou senioři, dlouhodobě nemocní, či pečující. I proto městská část v říjnu v prostorách Polikliniky Prahy 7 otevře první komplexní ukázkou kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, které mohou pomoci při řešení složitých životních situací. A technologie nebudou samozřejmě chybět. Jednou z organizací, jež se vývoji a podpoře inovativních řešení věnují, je i Nadace Vodafone. Ta na český trh uvedla už řadu užitečných aplikací, které jsou již nyní volně ke stažení a využití. Společně jsme pro vás sestavili jejich malou ochutnávku. Na mnoho dalšího se můžete už brzy těšit v showroomu na Poliklinice Prahy 7.

Bright Sky CZ pro oběti domácího násilí

Věděli jste, že podle statistik je oznámeno jenom 8 procent všech případů domácího násilí? Drtivá většina obětí své trápení tají, někdy i dlouhé roky. A jejich okolí často vůbec nic netuší. Právě proto vznikla v Británii aplikace Bright Sky, kterou vymyslel tamní policista ve spolupráci s organizací, jež obětem násilí pomáhá. Teď tato aplikace přichází i do Česka. Nabídne jednoduchý dotazník pro ověření míry nebezpečí, které hrozí vám nebo někomu, o koho máte obavy. Dále pak obsahuje příklady domácího násilí, kontakty na nejbližší centra pomoci, možnost zaznamenávat si násilné incidenty nebo konkrétní rady, na co nezapomenout, pokud se oběti rozhodnu z násilného vztahu odejít. Aplikace plně odpovídá českému prostředí, spolupracovala na ní nejen Policie ČR a Ministerstvo vnitra, ale celou adaptaci koordinovala organizace ROSA, která obětem domácího násilí pomáhá už přes 25 let.

AfaSlovník pomocník v návratu po mrtvici

Neschopnost chůze, povislý koutek úst, problémy s řečí a porozuměním, neschopnost zdvihnout obě ruce nad hlavu či náhlá úporná bolest hlavy – to jsou nejčastější příznaky přicházející mozkové mrtvice, která je druhou nejčastější příčinou úmrtí v Česku. Varovné signály není radno podceňovat, pokud se objeví náhle. Stejně důležitá je ale i následná rehabilitace a obnovení řeči. S tím pacientům a logopedům, zatím v testovací verzi, nově pomáhá digitální AfaSlovník. Funguje jako doplněk k logopedické terapii a umožní pacientům trénovat i doma a intenzivněji. Logopedi aplikaci navíc mohou každému pacientovi přizpůsobit na míru.

VozejkMap

VozejkMap nabízí mapu, navigaci a informace o bezbariérových místech v celém Česku i v zahraničí. Místa v databázi jsou vkládána a ověřována samotnými uživateli a do projektu jsou zapojeny také regionální instituce a portály. Bezbariérovým místem se rozumí objekt, který je bez schodů nebo je doplněn jiným zařízením, jako je například výtah, a má bezbariérové WC. Aplikace aktuálně obsahuje 12 500 míst a neustále se rozrůstá. Projekt provozuje Česká asociace paraplegiků (CZEPA) a jejím administrátorem je sám vozíčkář. Bezbariérová místa si můžete prohlédnout buď na počítači, nebo přímo v mobilní aplikaci VozejkMap.

Deaf Travel pro neslyšící dobrodruhy

Cestovatelský průvodce pro neslyšící Deaf Travel reaguje na absenci informací ve znakovém jazyce na turistických místech. Neslyšící si mohou na mapě videi jednoduše najít a pustit výklad. „Rádi cestujeme, nemůžeme však využít průvodcovských služeb všude, kam přijedeme, je-li to v mluveném jazyce. Občas nám nabídnou nějaký leták, ale v něm nejsou informace odpovídající plnohodnotnému výkladu průvodce,“ vysvětluje původ myšlenky neslyšící cestovatel Jan Wirth, který platformu díky využití mezinárodního znakového systému a angličtině zpřístupnil i zahraničním neslyšícím.

Videa neslyšících cestovatelů, kteří představují jednotlivé památky, najdete na webových stránkách <https://deaftavel.guide/>, do budoucna přibude i mobilní aplikace.

Naviterier navigace pro nevidomé

Naviterier je mobilní aplikace, která pomáhá navigovat nevidomé a vznikla na základě více než desetiletého výzkumu na ČVUT Praha. Nevidomým díky přesnému popisu trasy, který uvádí například přechody pro chodce nebo směr dopravy, pomáhá zvýšit svobodu při pohybu po městě. Uživatel se jednoduše dozví, odkud pojede auto, kde je dlažba a kočičí hlavy nebo to, jaký tvar má roh, za který chodec míří. Aplikace nevidomým umožňuje spontánně a zcela samostatně se kdykoliv vydat na místo, kde ještě nebyli.

Adiquit a aplikace Úsměvy

V Česku kouří více než 2 miliony lidí, což je 25 % dospělé populace. Až 70 % kuřáků by se přitom své závislosti rádo zbavilo. Téměř třetina se o to alespoň jednou za rok pokusí. Statistiky ale ukazují, že pokud se kuřák na cestu odvykání vydá sám, povede se mu to jen přibližně v 5 % případů. Při odvykání je totiž klíčová příprava a odborná podpora. A právě tyto dvě věci nabízí aplikace Adiquit, která vzešla z inkubátoru Laboratoř Nadace Vodafone. Stojí za ní tým adiktologů a kuřákům pomáhá právě v tom, že je na den D připravuje a pak je po následující dva měsíce dennodenně provází.

Kromě kouření je rozšířená také závislost na alkoholu. Ve stejném inkubačním programu Laboratoř právě teď vzniká aplikace Úsměvy, za kterou stojí tým režiséra filmu Úsměvy smutných mužů Daniela Svátka. Cílem je pomoci nejen těm, kteří odejdou z protialkoholní léčebny a první dny jsou pro ně velmi těžké, ale i jejich širokému okolí.

CF Hero pro mladé hrdiny, kteří bojují s cystickou fibrózou

Cystická fibróza je závažné genetické onemocnění, které postihuje hlavně plíce. Postupně je poškozuje až do jejich úplného selhání. Mladí pacienti s touto nemocí bohužel nemají vždy správné informace o své nemoci či o tom, jak s ní účinně bojovat. Kvůli snadnému přenosu bakterií se navíc mezi sebou nemohou potkávat. Často si nemoc nechťejí ani připustit. A přestože inhalaci léků a čištění dýchacích cest musejí provádět 2-5× denně, a to po dobu několika desítek minut až hodin v závislosti na svém zdravotním stavu, není lehké je pro to vždy motivovat a léčbu dodržet. Aplikace CF Hero promění jejich každodenní inhalace v zábavnou hru, a tím jim pomůže jejich každodenní rutinu odlehčit. S nápadem na technologické řešení přišel před třemi lety Marek Vosecký – otec, kterému se narodila dcera s touto diagnózou.

Máte nějaké podněty či dotazy? Kontaktujte koordinátorku projektu showroomu Veroniku Jeriovou, email: jeriovav@Praha7.cz, tel.: 775 664 660

Historie Prahy 7 není protkána jen slavnými a výjimečnými událostmi, ale i tragickými příběhy, v první řadě požáry. Jen během dvacátého století zde „červený kohout“ rádil hned několikrát. Vzpomeňme na obrovský požár továrny Kubintzky v listopadu 1904 nebo zničení areálu takzvaného Radiotruhu a stadionu SK Slavia v posledních dnech druhé světové války. O rok později zase ruka žháře přinesla konec slavnému holešovickému divadlu Uranie. To nejhorší ale mělo teprve přijít - oheň, který zachvátil jednu z dominant Prahy 7, funkcionalistický Veletržní palác, v polovině srpna 1974, se později ukázal být největším požárem v moderní historii Prahy. Minulý měsíc od této katastrofy uplynulo 45 let.

Skleněné peklo v Holešovicích

1

Veletržní palác byl postaven na konci dvacátých let 20. století jako vlajková loď společnosti Pražské vzorkové veletrhy, jejímž hlavním cílem bylo pořádat výstavní veletrhy a podporovat tak export československých výrobků. Palác byl první budovou plánovaného areálu „veletržní city“, k jeho realizaci ale nakonec nedošlo. I samotný Veletržní palác byl dokončen jen s velkými obtížemi a jen díky finanční podpoře tehdejší československé vlády. Na počátku padesátých let bylo rozhodnuto o přesunutí konání veletrhů do Brna, a pro Veletržní palác se tak hledalo nové využití. Monstrózní budova se postupně stala sídlem několika PZO (podniků zahraničního obchodu), v suterénu fungovalo kino Veletrhy, na střeše kavárna, zdejší obyvatelé tu mohli využít služeb pošty. Své sklady zde měla i firma Tuzex specializující se na prodej výběrového zboží.

Pro potřeby zmíněných obchodních podniků byly v průběhu doby provedeny v interiéru paláce poměrně značné změny, tak aby byl jeho vnitřní prostor lépe využitelný pro vesměs kancelářský provoz. Právě vnitřní stavební úpravy a především vybudování nejrůznějších příček často z vysoce hořlavého materiálu byly jednou z příčin obrovského požáru.

Čtvrté patro

Až do 14. srpna 1974 sloužil palác svému účelu bez větších problémů. I osudný středeční večer probíhal bez komplikací. Několik stovek diváků sledovalo v suterénním kině filmový hit - western Mackenovo zlato. Okolo deváté večerní zaznamenali členové ostrahy objektu zápach kouře ve čtvrtém patře objektu. Ochrana se domnívala, že pochází z porouchané elektroinstalace. Po příchodu elektrikáře se ovšem ukázalo, že se jedná o regulérní oheň v jedné z místností. Pokus zlikvidovat počínající požár hasicím přístrojem byl marný. Těsně po půl desáté byla o požáru vyrozuměna nedaleká hasičská stanice v Holešovicích. Zanedlouho byl oheň patrný i v okolí stavby a hasičům jej hlásili obyvatelé sousedních domů.

Po příjezdu první jednotky hasičů už bylo zřejmé, že situace je velmi vážná. Ve zmíněném čtvrtém patře už oheň stačil zasáhnout cca 400 m² a prakticky nekontrolovatelně se šířil dál všemi směry. K paláci směřovaly další posily. Těsně před desátou hodinou se plameny šířily z epicentra směrem nahoru a hořící kusy dřevotřísky padaly do malé dvorany paláce. Hasiči se v této chvíli snažili především zabránit dalšímu šíření požáru z přízemí tohoto prostoru. Nejvyšší prioritu ovšem měla evakuace diváků z kina Veletrhy. V sázce byly také životy šesti osob, které oheň odřízl a které zůstaly uvězněny na střeše paláce v rohu u Heřmanovy ulice. Až když na místo dorazil vůz osazený žebříkem o délce 44 metrů, podařilo se nešťastníky vysvobodit.

Požár se nadále rozšiřoval a vše navíc komplikoval fakt, že se nedařilo budovu odpojit od přívodu plynu, který také několikrát explodoval. Okolo půl jedenácté už byla situace skutečně kritická, oheň se dále šířil. Na místo se dostavil velitel pražských hasičů a do boje byly vyslány všechny dostupné jednotky, včetně oddílů dobrovolných hasičů. V průběhu noci je ještě doplnili kolegové z okolí Kladna, Mladé Boleslavi a Berouna.

Požářiště bylo rozděleno na čtyři úseky, za každý z nich odpovídal vlastní velitel. Vzhledem k rozsahu požáru a vývoji situace bylo prioritní pokusit se zachránit materiál z ohněm dosud nezasažených částí stavby - např. ze skladů zmíněného Tuzexu. K záchraně materiálu a zboží byli povoláni vojáci. Především ale šlo o to nedopustit, aby se oheň rozšířil do jižní části, kde se nacházely sklady lidových milic, nebo do podzemní kotelny, kde byly velké zásobníky s olejem. Čím dál tím víc hrozila i možnost, že se oheň rozšíří do okolní husté zástavby.

Zásadní byl samozřejmě přístup k dostatečnému množství vody. V počátečních fázích požáru odebírali hasiči vodu z hydrantové sítě, ale její množství a především tlak byly záhy nedostatečné, proto se začala čerpat voda z Vltavy. Velkokapacitní přívod dlouhý několik stovek metrů narušil po několika minutách fungování řidič kamionu, který přejel hadice a dočasně je tak přerušil. Desítky hasičů bojovaly i nadále s ohněm a až okolo čtvrté hodiny ranní se podařilo zamezit jeho dalšímu šíření. Samotný zásah byl ale oficiálně ukončen až 27. srpna, do té doby bylo ještě třeba uhasit drobná ohniska v poničeném objektu. Podle pamětníků byl pach ze spáleniště cítit i poměrně daleko ještě dlouhé týdny poté.

Jak dál?

Z vyšetřování vyplynulo, že rozsah požáru a jeho obtížnou likvidaci ovlivnila celá řada faktorů. V první řadě se jednalo o samotnou stavební dispozici budovy (především neexistující oddělení Malé dvorany a zbytku paláce) a nefunkční hasičí zařízení. V provozu nebyl ani systém signalizující vznik požáru. Během zásahu navíc nebyla k dispozici dokumentace k budově, na místě nebyli ani zástupci podniků, které zde měly své sídlo. Orientace v objektu byla tedy pro zasahující hasiče velice obtížná. Problémy vyvstaly ale i u samotných hasičů - k zásahu jich v první fázi nebylo k dispozici dost, chyběla i odpovídající technika a její obsluha. Na některé nedostatky hasiči upozorňovali již o půldruháho roku dříve, když v paláci vyhořela strojovna výtahu. Za bezprostřední příčinu ohně bylo určeno samovznícení fermeže, kterou používali ve čtvrtém patře pracující lakýrníci. Kdyby tehdy dělníci uložili čističí vatu se zbytky fermeže do kovových nádob, jak jim ukládaly předpisy, pravděpodobně by se nic nestalo.

Požár, který budovu výrazně poškodil, za sebou nechal škodu tehdy astronomických 224 milionů korun. Zároveň vyvstala otázka, co dál. V prvé řadě bylo třeba vyřešit umístění firem, jež zde dosud sídlily. Paradoxně díky ohni si některé z nich vybudovaly vlastní sídla - například pro podnik Kovo byl v oblasti Manin postaven výškový dům podle návrhu architekta Zdeňka Edela. Firma Centrotex se přestěhovala „do vlastního“ na Pankrác, Koospol na Červený Vrch apod.

Pro palác, respektive jeho torzo, bylo ale pochopitelně třeba narýsovat další osud. V prvních měsících se uvažovalo o jeho zboření. Unikátní stavba však měla své příznivce, kteří nakonec prosadili památkovou ochranu, což výrazně zkomplikovalo úvahy o likvidaci paláce. Představy o dalším využití pak nabíraly různé směry - ve hře byla nemocnice, studentská kolej nebo dokonce muzeum revolučních tradic. Projektový ústav ČVUT navrhl a rozpracoval plán na využití budovy pro Karlovu univerzitu. Koncem sedmdesátých let postupně sílily hlasy navrhuující umístit sem sbírky, zázemí i vedení Národní galerie. Inspirací byla nepochybně konverze zrušeného pařížského nádraží d'Orsay pro výstavní účely. V roce 1978 byl tak palác předán do správy Národní galerie. O dva roky později začala rekonstrukce, původně plánovaná na sedm let. Práce se z mnoha důvodů protahovaly - podobná masivní investice do oblasti kultury rozhodně nebyla prioritou, ani pro stavební podniky nebyla účast na realizaci rekonstrukce příliš lákavá. Po změně poměrů v roce 1989 se práce na dva roky téměř zcela zastavily. Přes tyto komplikace byl Veletržní palác nakonec předán k užívání Národní galerii v prosinci 1995, tedy více než dvacet let po požáru, který jej téměř odsoudil k zániku.

Aktuální dispozice budovy ale dle odborníků neodpovídá současným požadavkům na moderní galerijní prostor, a tak se v posledních letech čím dál tím častěji hovoří o potřebné rekonstrukci. Jak to nakonec s Veletržním palácem dopadne, ukáže až další dekáda. ●

1, 2 Veletržní palác v plamenech v noci z 14. na 15. srpna 1974

3 Vyhořelý palác v roce 1978

Text – Stanislav J. Václavovic pracuje v Odboru kultury a sportu na ÚMČ Praha 7.

Zajímá se o sběratelství a českou historii. Tento článek čerpal ze zprávy na serveru www.pozary.cz.

Foto – archiv Blanky Mühlhoferové a autora

Milé čtenářky, milí čtenáři, tato stránka je určena jednotlivým stranám v zastupitelstvu, které střídavě stanovují otázku k diskusi. Možnost odpovědět dostaly všechny strany. Tentokrát se ptá ODS:

Jaký je váš názor na možné využití prostor pod bývalým Stalinovým pomníkem na Letné pro moderní expozici muzea totalit?

ODS

Vznik muzea totality podporujeme. Je neuvěřitelné, že 30 let po pádu komunismu nemáme v Česku muzeum totality. Těžko takovou iniciativu čekat od vlády, v jejímž čele sedí bývalý agent StB. O zřízení muzea by proto mělo usilovat hlavní město a je dobře, že na tom jeho vedení začíná pracovat. Pro inspiraci není nutné chodit daleko. Například v sousedním Polsku umějí prezentovat svoji pohnutou historii obdivuhodným způsobem. Muzeum varšavského povstání, Polin, Evropské centrum Solidarity a Muzeum II. světové války v Gdaňsku nebo Muzeum emigrace v Gdyni jsou skvěle fungující instituce, navíc zasazené do zajímavé architektury.

Osobně bych byl velmi rád, pokud by se nové muzeum s moderní a interaktivní expozicí podařilo umístit na katastru Prahy 7. Prostor bývalého Stalinova pomníku považuji za vhodný z mnoha důvodů. Důležitá je

historická a symbolická rovina. Na místě, které mělo sloužit kultu jednoho z nejkrvavějších diktátorů 20. století, má instituce zpřítomňující zločinné totalitní režimy hluboký smysl. Význam mají také sousedství Letenské pláně, dějiště největších demonstrací proti komunistickému režimu v roce 1989, i pomyslná osa mezi Letnou a bubenským Památníkem ticha připomínajícím oběti holocaustu.

Z praktického hlediska lze vypíchnout dominantní polohu v srdci metropole a vynikající pěší i dopravní dostupnost pro Pražáky i mimopražské (tramvaj, metro A, podzemní garáže a parkoviště autobusů na Letenské pláni). Podobně jako v zahraničí přitáhne muzeum totalit náročnější publikum, pomůže vytvořit novou turistickou trasu a alespoň částečně odlehčit přetížené historické centrum. Nakonec zájem o loňskou dvouměsíční výstavu Pamět národa v podzemních prostorách bývalého Stalinova pomníku předčil očekávání. Současné vedení Prahy 7 se k umístění muzea na tomto místě zatím bohužel nestaví

kladně. Obává se, že stavební úpravy a související provoz přilíší zatíží Letenské sady. To je pochopitelný argument. Kromě hrůz komunistického režimu se však díky zmíněné výstavě mohla veřejnost částečně seznámit i s nedobrym stavebně-technickým stavem jinak nevyužívaného podzemí, které je v majetku hlavního města. Prostor chátrá a nákladnou rekonstrukci si stejně brzy vyžádá, a to se všemi negativy a zátěží. Adaptace pro potřeby muzea proto dává smysl.

A nejen muzea. V nevyužívaném podzemí by na ploše 12 tisíc m² jistě mohly vzniknout i další důstojné prostory pro kulturní vyžití všech generací (kinosál, hudební klub, přednáškové místnosti, dílny, kavárny apod.). Podoba a funkce plochy kolem metronomu by se zásadně měnit nemusela. Ať se na ní klidně dál prohání skejtáci. Třicet let po listopadu by bylo každopádně dobré najít konsenzus a smazat jeden velký dluh vůči všem, jejichž životy poznamenala totalitní minulost. ●

Tomáš Bartovský, předseda klubu zastupitelů ODS

PRAHA 7 SOBĚ

Praha - jako jedno z mála středoevropských a východoevropských hlavních měst - dosud nemá žádné muzeum, které by připomínalo československou zkušenost s totalitními režimy 20. století a seznamovalo s ní veřejnost. Takové muzeum by mělo nesporně vzniknout a je správné, že se o tom vede diskuze. Jedním z míst, která se v souvislosti se stavbou muzea často zmiňují, je právě prostor někdejšího Stalinova pomníku. Byť by umístění muzea do tohoto místa neslo silnou symboliku, PRAHA 7 SOBĚ a rovněž PRAHA SOBĚ, neboť jde primárně o téma řešené na úrovni magistrátu, s takovým umístěním nesouhlasí.

Podstavec někdejšího pomníku je v současnosti funkční a oblíbenou součástí parku, Letenských sadů, kam má přístup každý a zdarma. Jak obyvatelé Prahy, tak její návštěvníci jej pokládají za jedno z míst s nejlepší vyhlídkou na historické centrum a využívají jej k procházkám, posezení a odpocinku. Místo je populární celoevropsky i mezi skateboardisty. Takové spontánní a svobodné využívání celého prostoru okolí pomníku by stavba a hlavně provoz jakékoli instituce, od dříve zvažovaného akvária po muzeum totalit, nutně omezily. Vlastní stavba muzea a jeho následný provoz by také představovaly velkou zátěž pro celé Letenské sady. Nechceme do parku přivést těžkou techniku a nákladní automobily přivážející stavební materiál ani automobilovou dopravu zajišťující následné zásobování muzea a dopravu návštěvníků. Do každého muzea je třeba v případě potřeby dopravit lidi s postižením či seniory. A doprava by park poškodila.

Jako PRAHA 7 SOBĚ jsme přesvědčeni o tom, že muzeum nesvobody v nějaké podobě do Prahy patří, a na jeho přípravě se aktivně podílíme. Existují však i jiná místa, v nichž by bylo možné stavbu takového muzea důstojně a neméně symbolicky umístit, aniž by bylo nutné obětovat a poškodit oblíbené místo uprostřed zeleně v parku. Příkladem je Borůvkovo sanatorium v Legerově ulici, kde zemřeli Josef Toufar a Jan Palach, o jehož odkupu Praha s majitelem v současnosti jedná. V rámci rozvojového území Bubny-Zátory na nádraží Bubny navíc již jedno muzeum vzniká. Jde o Památník ticha, který připomíná nejen historii šoa. ●

Hana Holubkovová, zastupitelka za PRAHA 7 SOBĚ

TOP 09 – STAN

Samotné místo bývalého Stalinova pomníku (1955-1962) má pohnutou historii. Kvůli výstavbě pomníku byl zrušen nový stadion SK Slavia Praha prakticky ihned po dostavění. Stalinův pomník, svého času největší skupinové sousoší v Evropě (15,5 m výšky, 12 m šířky a 22 m délky), stál 140 milionů tehdejších korun (po měnové reformě v roce 1953). Spotřebováno bylo 17 tisíc tun materiálu. To vše v době potravinových listků. Destrukční práce si vyžádaly 4,5 milionu korun. Odstrělován byl několik týdnů. V té době byla masivně destruována a zastrášována i naše

společnost. Nejen „politická konkurence“, ale i řada komunistů. Právě tento prostor je tak neodmyslitelně spojen s totalitní minulostí a jeho symboly a představoval by vhodné místo pro expozici muzea totality.

V současnosti je na místě bývalého Stalinova pomníku prostor pro svobodnou kulturu a aktivity všeho druhu, včetně milovníků skateboardingu. Podporujeme, aby tento prostor u „kyvadla“ byl zachován, protože nezávislá kultura a aktivity mladých lidí a návštěvníků Prahy podtrhují, jak je současná doba odlišná a svobodná oproti době totality. Jen bude zapotřebí provést rekonstrukci, neboť současný stav těchto prostor je velmi špatný a není možné jej nechat bez jakékoli údržby. Prostor uvnitř, pod bývalým pomníkem Stalina, lze pak využít pro vybudování muzea, které by připomínalo dobu totalit, jimiž Československo prošlo v průběhu 20. století. Letos uplyne 30 let od sametové revoluce, která konečně nastolila dlouhou dobu demokracie a svobody u nás. Svoboda je vzácná a přijít o ni není nijak těžké. Proto je důležité připomínat si oběti totalitních režimů i osobnosti, které se dokázaly zvůli mocných postavit i za cenu obrovských obětí. Nejhorší by bylo na to vše zapomenout, protože mohou přijít jiné situace, jež budou ohrožovat naši svobodu a demokracii u nás. Bez poznání minulosti jsme odsouzeni minulost opakovat, protože nebudeme schopni včas rozpoznat nebezpečí, která naši svobodě hrozí.

Umístění muzea totality na Letné v prostorech pod bývalým pomníkem Stalina by neohrožilo prostor u „kyvadla“, který by nadále měl být místem pro návštěvníky a obyvatele Prahy a milovníky skateboardingu. Zároveň je důležité zachovat kouzlo Letenských sadů, které by tím nebylo dotčeno. Umístění tohoto muzea by bylo přínosem a vkladem městské části Praha 7, která by mohla být hrdá na to, že právě v této části Prahy by bylo vybudováno muzeum, které v mnoha metropolích (ve Varšavě, v Gdaňsku, v Berlíně, v Budapešti, v Jeruzalémě) už mají. Tak by mohl být splacen dluh, který máme u nás už 30 let, abychom za minulostí nedělali tlustou čáru a byli schopni uctít památku všech, jimž vědíme za to, že můžeme žít ve svobodném a demokratickém systému. Nechceme vytvářet další monument, chceme připomenout historii, bez jejíž znalosti je riziko opakování chyb v budoucnu větší. ●

Hana Kordová Marvanová, Lukáš Tůma, Jiří Hejnic

Piráti a Zelení Praha 7

Bývalý Stalinův pomník na Letné má dlouhou historii a jako strategické místo s nádherným výhledem na historické centrum Prahy vždy přitahoval pozornost moci a mocných.

Nebyl to ale pouze zručný sovětský diktátor, kdo z tohoto místa shlížel na Vltavu. Mnozí z nás si jistě pamatují obří plakát s obličejem Václava Klause nebo sochu Michaela Jacksona.

Našli by se i další velikáni, kteří měli se Stalinovým pomníkem své plány. Primátorovi Pavlu Bémovi se naštěstí nepodařilo dokončit

projekt oceanária a plán primátorky Krnáčové na stavbu nové budovy Národní galerie je, doufejme, také u ledu. Nápad na zřízení muzea totality neřadím do kolony šílených nápadů, protože do jisté míry, i vzhledem k totalitní historii místa a nedávné úspěšné výstavě, může dávat smysl. Vzpomínám si ovšem, že Prahu 7 autoři výstavy ujišťovali o její dočasnosti, což už dnes možná neplatí.

Z mého pohledu by muzeum na Stalinu celý prostor zbytečně uzavřelo a zakonzervovalo, navíc si nejsem jistý, že muzeum patří do parku. Také bych se bál ohrožení jedné skutečné a 30 let trvající funkce pomníku, tedy skvělého a slavného místa pro několik generací skejtáků.

Mnohem radši bych uvítal, kdyby po nutně a jistě nákladné rekonstrukci byly vnitřní prostory pomníku otevřeny veřejnosti a širšímu kulturnímu využití.

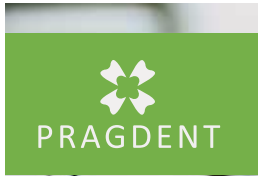
Jako rodilý Leteňák si vzpomínám na doby po revoluci, kdy v těchto prostorách fungoval hudební klub a probíhaly různé výstavy. Možná trochu nostalgicky bych si do budoucna přál něco podobného. Tedy otevřený kulturní prostor, s bary, občerstvením, promítáním filmů, muzikou a různými výstavami. A klidně i se stálou expozicí o historii tohoto vzrušujícího místa. ●

František Vosecký, zastupitel za Piráty a Zelené Praha 7

Z redakční pošty

Rád bych tímto poděkoval za skvělou práci strážníků Městské policie Praha. Dne 6. července mě vzbudili ve 4 ráno s tím, že kolem mého motocyklu se pohybuje žena s helmou, která jej chtěla odcizit. Tvrdila, že jsem jí motorku zapůjčil, ženu jsem samozřejmě neznal. Následně tvrdila, že jí někdo řekl, že je třeba skútr odstranit, protože je v něm bomba. Po nastartování a přesvědčení se, že motocykl opravdu nevybuchl a ani se k tomu nechystá, byla této ženě přivolána rychlá záchranná služba. Oběma strážníkům Městské policie Praha patří za mě velký dík, neboť případným odcizením motocyklu by mi vznikla škoda přes 120 tisíc korun. Kéž by takových hlídek bylo, nejen u nás v Praze 7, více. ●

Marek Brouček

Moderní stomatologická ordinace

nabízí možnost ošetření dentální hygienistkou
včetně odstranění pigmentací a fluoridace.
Ošetřujeme děti i dospělé.

Pragdent s.r.o. / Janovského 993/48, Praha 7
777 710 942 / www.pragdent.cz / Těšíme se na Vás!

Zveme vás na zajímavou akci do Vodárenské věže na Letné

Dynamická
mini vystoupení
nadšených
odborníků na téma
KOMUNIKACE
v kontextu
**SPOLEČENSKÉ
ODPOVĚDNOSTI**

Speciální hosté:
**Smyčcové kvarteto
českých filharmoniků**

Tomáš Sedláček
ekonom ČSOB

Více informací na:
www.kvalitavpraxi.cz

23. 9. 2019 v 17:00

Vstupné 150 Kč je ve prospěch veřejné sbírky Quip, z.ú.
na podporu lidí bojujících za svoji svěpravnost.

SE STAROSTOU A SENÁTOREM U STOLU

26. 9. 2019, 18:00
Holešovická Sedma
(Dukelských hrdinů 696/43)

Srdečně vás zveme na setkání se starostou
Janem Čížinským a místostarostou Kamilem
Vavřincem Marešem. Speciálním hostem
bude senátor za Prahu 7 Václav Hampl.

CENTRUM BOJOVÝCH UMĚNÍ VLTAVÍN

Komplexní příprava pro úpolové sporty

Nábor dětí a mládeže, cílem je celkové zvýšení fyzické kondice, flexibility, v tréninku
je zahrnut nácvik úderů, kopů a jejich praktické využití v sebeobraně. Po zvládnutí
základů a zvýšení kondice je možno (není podmínkou) přejít k dalším aktivitám.

Další aktivity:
☐ Karate Kyokushinkai - plnokontaktní styl karate
☐ MMA - smíšená bojová umění (mixed martial arts)
☐ Thajský box - nábor celoročně
☐ Posilovna - k dispozici pro členy klubu

Tréninky jsou pořádány na adrese
U Průhonu 46, Praha 7 – Holešovice, bližší informace na
www.kyokushin.cz, nebo přímo u trenéra p. Michala Starého na tel. č. 602 503 777.

malování
bez
bariér

experimentální výtvarné workshopy na Letné
nejbližší termíny: 21. 9. a 5. 10.

více na **www.jamming.cz**

pořádá: Barvolam, z. s. / podporují:

POHŘEBNÍ ÚSTAV HL. M. PRAHY

Příspěvková organizace hl. m. Prahy

Poskytujeme kompletní služby v pohřebnictví na těchto adresách:

P - 8, Pobřežní 72, tel. č.: 222 861 120

P - 6, Národní Obrany 39, tel. č.: 233 340 227

P - 1, Staroměstské nám. 17, tel. č.: 224 826 455

www.pohrustav.cz

HLEDÁME

POHÁDKOVÉ ČTEČÍ BABIČKY A DĚDEČKY!

Mezi námi, o.p.s. hledá seniory dobrovolníky
pro pravidelné čtení dětem na 20 - 30 minut
týdně v blízkých mateřských školách.
Kontaktujte nás a staňte se pohádkovou čtečí
babičkou či dědečkem.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

**OBOHAŤTE SVŮJ ŽIVOT SMYSLUPLNOU
AKTIVITOU A KONTAKTEM S DĚTMI.**

Info: anna.stmadova@mezi-nami.cz
736 234 078 / www.mezi-nami.cz

KURZY TAIJI CHEN NA PRAZE 7

Proč cvičit taiji?
Léčí civilizační stresy, uvolňuje tělo a mysl, navrácí člověku
jeho původní harmonii. V důsledku zlepšuje fyzickou
kondici. Časem se zlepšuje schopnost koncentrace
a sebedůvěra. Díky své pohybové všestrannosti
styl Chen udržuje člověka zdravého
a spokojeného.

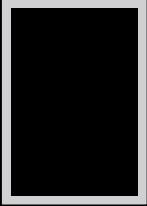
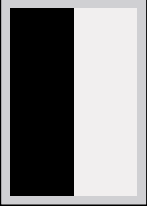
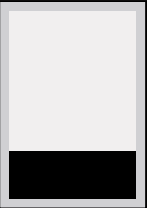
Více informací na: www.perrunga.cz
nebo facebooku: Zhai Hua Wushu Institute

Hobuleť

Ceník inzerce

ceny jsou uvedeny bez DPH

Platný od 1. 6. 2019 a platí do vydání nového ceníku.
Aktuální verze ceníku je uveřejněna na www.praha7.cz

1/1	1/2 (výška)	1/2 (šířka)
		
31 000 Kč 204 x 286 mm	14 000 Kč 100 x 286 mm	14 000 Kč 204 x 141 mm
1/4 (výška)	1/4 (šířka)	1/8 (šířka)
		
5 700 Kč 100 x 141 mm	5 700 Kč 204 x 68,5 mm	2 100 Kč 100 x 68,5 mm

5+1 zdarma
Objednejte pět inzerátů a šestý vám otiskneme zdarma. Je možné objednat pět
opakování v pěti vydáních, stejně jako pět různých inzerátů v jednom vydání.
Sleva však platí pouze při úhradě celé objednávky.

Agenturní slevy
Pro agentury nabízíme 45% slevu z uvedených cen bez DPH. Podmínkou pro získání
slevy je prokázání se příslušným živnostenským oprávněním a minimální odběr inzercí
v hodnotě převyšující 30 999,- v ceníkových cenách v jednom vydání.

Inzerce na poslední chvíli
Inzerce na poslední chvíli je určena Neziskovým organizacím (Spolky a pobočné spolky;
Nadace a nadační fondy; Účelová zařízení církví, zřizované církevními a náboženskými
společnostmi podle zákona č. 3/2002 Sb.; Obecně prospěšné společnosti podle zákona
č. 248/1995 Sb.; Ústavy; Školské právnické osoby, registrované Ministerstvem školství,
mládeže a tělovýchovy) a příspěvkovým organizacím zřizovaným Městskou částí Praha
7. Těmto organizacím je možné poskytovat 50% slevu na inzertní plochy, které zůstaly
nevyužity po uzavření plně hrazené inzercí. Objednávky označené „Inzerce na
poslední chvíli“ budou potvrzeny až po 5. dni v měsíci.

Čtvrtá strana obálky
Cena inzercí na čtvrté straně obálky je navýšena o 25 % oproti standardnímu ceníku.

Platební podmínky
Inzerce je rezervována teprve po zaplacení. Platba probíhá bezhotovostně. Inzerci je
nutné uhradit předem, tak aby do 5. dne v měsíci byla připsána na účet MČ Praha 7.
„Inzerce na poslední chvíli“ musí být po potvrzení uhrazena do 10. dne v měsíci.

Inzerci pro vás zajišťuje / doručování podkladů
Petra López, oddělení komunikace MČ Praha 7,
LopezP@praha7.cz, tel.: 220 144 185, mobilní tel.: 773 006 787.

OBNOV SI FASÁDU DOMU

FINNGARD
SILICONE PROTECT

Finkolora
Facade

ANZA

**k fasádní barvě při odběru nad 2 litry
válcový komplet za 1 Kč**

od 1.9. do 30.9.2019 nebo do vyčerpání zásob

XBARVY

Jateční 23, Praha 7
Archeologická 3, Praha 13
www.xbarvy.cz

SDÍLEJTE DOBRO S LIDMI VE VAŠEM OKOLÍ

Přístav 7

**Staňte se dobrovolníkem. Holešovický Přístav 7 rozšiřuje okruh nadšenců 55+,
kteří mají chuť zapojit se do aktivit, které mění Prahu 7 v lepší místo**

**Vyberte si z velkého množství aktivit:
čtete dětem na základních školách, pomozte jim s úkoly, dělejte
společnost seniorům...**

Možnosti zapojení všem zájemcům blíže představí koordinátorka dobrovolníků Marie
Dvořáková na telefonu **773 332 301** nebo e-mailu marie.dvorakova@pristav7.cz

Vzdělávací a kulturní centrum pro seniory Přístav 7 je
společným projektem organizace Elpida a NF Agora 7

Vstupenky
PRÁVĚ v prodeji.

Přijďte se opět DOTKNOUT BUDOUČNOSTI

10. A 11. ZÁŘÍ 2019, VÝSTAVIŠTĚ PRAHA

Na začátku září se Praha znovu stane epicentrem žhavých technologických novinek budoucnosti na unikátní mezinárodní futuristické akci **FUTURE PORT PRAGUE**.

Stovky inovativních firem a desítky řečníků z celého světa se setkají na 2 dny v Praze, aby zkoumali, jak technologie změni podnikání, život a společnost.

Více informací na www.futureportprague.com

PLATINOVÝ
PARTNER

ZLATÍ
PARTNEŘI

Deloitte.

Google

ŠKODA
AUTO DigiLab

STŘÍBRNÝ
PARTNER

BRONZOVÍ
PARTNEŘI

business — link

SKANSKA

MĚSTSKÝ
PARTNER

ZAKLÁDAJÍCÍ
PARTNER

